

Jumalan rakastetuille ja Armeliaan palvelijattarille kautta koko lännen.

Työtoverit Jumalan Viinitarhassa:

Tämän menestyksellisen vuoden (1934) toukokuun 23 päivänä Bahá'í-maailma tulee juhlallisesti viettämään Bahá'u'lláh'in Uskon perustamisen 90. vuosipäivää. Me, jotka tällä hetkellä seisomme Bahá'í-ajanjakson ensimmäisen vuosisadan viimeisen vuosikymmenen kynnyksellä, voimme hyvinkin pysähtyä miettimään niin ylevän, niin merkityksellisen Ilmestyksen käsittämättömiä sallimuksen säädöksiä. Miten laaja, miten lumoava onkaan se yleisnäköala (panoraama), minkä yhdeksänkymmenvuotinen kierros avaa silmiemme eteen! Sen pilviä tavoitteleva ylevyys valtaa meidät miltei ylivoimaisesti. Tämän ainutlaatuisen näytöksen pelkkä tarkastelu, tämän Jumalan ihmisille antaman korkeimman näkyvän ilmestymisen syntyä ja asteettaista kehitystä seuranneiden olosuhteiden elävästi mieleen johdattaminen, vaikka vain hämärästikin, niiden murheellisten kamppailujen mieleen johdattaminen vaikkapa vain pääpiirteissäänkin, jotka julistavat sen noususta ja jouduttivat sen edistymistä, riittävät saamaan jokaisen ennakkoluulottoman tarkkailijan vakuuttuneeksi niistä ikuisista totuuksista, jotka perustelevat sen elämää ja joiden täytyy jatkuvasti pakottaa sitä eteenpäin, kunnes se saavuttaa sille määrätyn valta-aseman.

Halliten tämän lumoavan näytelmän koko alaa kohoaa kaiken yläpuolelle Bahá'u'lláh'in vertaansa vailla oleva hahmo ylimaailmaisena majesteettiudessaan, selkeänä, puhtaana, kunnioitusta herättävänä, luoksepääsemättömän ihanana. Liittoutuneena, vaikkakin alemmassa asemassa ja varustettuna arvovallalla hallita Hänen kanssaan tämän ylimmän Dispanssin kohtaloita, loistaa tässä henkisessä kuvassa Báb'in nuorekas ihanuus, rajattoman herkkänä, vastustamattomana viehättävyydessään, voittamattomana sankarillisuudessaan, verrattomana lyhyen ja kuitenkin monivaiheisen elämänsä dramaattisissa olosuhteissa. Ja viimeksi siinä kohoaa, vaikkakin omalla tasollaan ja omassa käsiteluoassaan, joka täysin eroaa siitä, jolle Häntä edeltäneet Kaksoisolennot ovat asettuneet, 'Abdu'l-Bahá'n voimakas, mangneettinen persoonallisuus, heijastaen siinä määrin sitä kunniaa ja voimaa, jolla yksin ne, jotka ovat Jumalan Ilmestyksiä, ovat varustettuja niin, ettei sille kukaan ihminen, miten ylevä tahansa hänen asemansa sitten lieneekin, voi toivoa vetävänsä vertoja.

'Abdu'l-Bahá'n taivaaseenastumiseen ja nimenomaisemmin Hänen suuresti rakastetun ja loistavan sisarensa, Kaikkein Ylhäisimmän Lehvän – kunniakkaan ja sankarillisen ajanjakson viimeksi eloonjääneen jäsenen – kuolemaan päättyy ensimmäinen ja kaikkein liikuttavin luku Bahá'í-historiassa, merkiten Bahá'u'lláh'in Uskon Ensimmäisen, sen Apostolisen Ajanjakson päättymistä. Juuri 'Abdu'l-Bahá oli Se, Joka vaikutusvaltaisen Viimeisen Tahtonsa ja Testamenttinsa

ennaltavaraamisen kautta, on takonut sen tärkeän renkaan, joka tulee ikuisesti yhdistämään tämän juuri päättyneen ajanjakson siihen, missä me nyt elämme – Uskon Ylimeno – ja Luova kausi – kehitysvaihe, jonka täytyy ajan täytyttyessä päästä kukoistukseensa ja tuottaa hedelmänsä niissä urotöissä ja loistavissa voitoissa, jotka tulevat ilmoittamaan Bahá'u'lláh'in Ilmestyksen Kultaisen Ajanjakson tulosta.

Kalliisti rakastetut ystävät! Eteenpäin vyöryvät aseistetut joukot, jotka kahden itsenäisen ja välittömästi toisiaan seuranneen Ilmestyksen välityksellä ovat niin ihmeellisesti vapautetut, ovat nyt aivan silmiemme edessä ja niitä tarkastetaan ja totutetaan kuriin asteittain laajalle levinneen Uskon valittujen ylivalvojen huolenpidossa. Ne kiteytyvät verkalleen laitoksiksi, joita tullaan pitämään sen ajanjakson tunnusmerkkeinä ja kunniana, jota meitä on kutsuttu vakaannuttamaan ja teoillamme ikuistamaan. Sillä meidän nykyhetken ponnistuksista ja ennen kaikkea siitä, miten suuressa määrin me pyrimme muovailemaan elämäämme sen ylevän sankaruuden mallin mukaisesti, joka liittyy niihin, jotka ovat kulkeneet edellämme, tulee riippumaan niiden välikappaleiden tehokkuus, joita me nyt muodostelemme - välikappaleiden, joiden on pystytettävä sen autuaallisen valtion rakennus, jonka on annettava loistoa Uskomme Kultaiselle Ajanjaksolle.

Tarkoitukseni ei ole, silmäillessäni taaksepäin näitä sankarillisten tekojen täyteisiä vuosia, yrittää antaa edes pääkohdittaista yleiskatsausta niistä valtavista tapahtumista, joita on todettu aina vuodesta 1844 tähän päivään saakka. Minulla ei myöskään ole minkäänlaista aikomusta ryhtyä erittelemään niitä voimia, jotka ovat jouduttaneet niitä, tai arvioimaan niiden vaikutusta kansoihin ja laitoksiin miltei jokaisella maapallon mantereella. Uskon alkukauden ensimmäisten uskovien elämän todenperäinen kirjallinen muistitieto yhdessä tarkkaavaisen tutkimuksen kanssa, johon kykenevät Bahá'í-historioitsijat tulevaisuudessa tulevat ryhtymään, tulee liittämään yhteen perinnöksi myöhemmille sukupolville niin mestarillisen kuvauksen sen ajanjakson historiasta, etteivät minun omat ponnistukseni milloinkaan voi toivoa kehittävänsä senkaltaista. Pää tarkoitukseni tänä Bahá'í-historian haastavana ajanjaksona on pikemminkin kiinnittää niiden huomiota, jotka ovat määrätty Bahá'u'lláh'in Hallintojärjestyksen esitaistelijaluojiksi, määrättyihin perustosasioihin, joiden valaiseminen on runsaasti auttava heitä saattamaan tehokkaaseen loppuun valtavan yrityksensä.

Se kansainvälinen asema, jonka Jumalan Usko on tähän mennessä saavuttanut, vaatii sitäpaitsi ehdottomasti, että sen peruseriaatteita nyt selvitetään täsmällisesti. Ennenkuulumaton sysäys, jonka Amerikan uskovien maineikkaat teot ovat antaneet Uskon etenemiselle; voimakas mielenkiinto, jota lännen ensimmäinen Mashriqu'l-Adhkár (Jumalanpalvontatalo) nopeasti herättää eri rotujen ja kansakuntien keskuudessa; Bahá'í-laitosten lisääntyminen ja jatkuva lujittuminen jopa neljässäkymmenessä maailman kaikkein kehittyneimmässä maassa; (v.1962 yli 257 maassa ja siirtomaassa) Bahá'í-kirjallisuuden levittäminen ei vähempää kuin kahdellakymmenelläviidellä kaikkein eniten puhutulla kielellä; (v.1962 yli 296 kielellä); menestykset, joita persialaisten uskovien kansakunnan laajuiset ponnistukset ovat hiljattain saavuttaneet niissä alkuvalmisteluissa, joihin he ovat hiljattain ryhtyneet pystyttääkseen Bahá'í-maailman kolmannen (v.1962 kuudennen) Mashriqu'l-Adhkár'in (Jumalanpalvontatalon) synnyinmaansa pääkaupungin liepeille; toimenpiteet, joihin on

ryhdytty heidän ensimmäisen Kansallisen Henkisen Hallintoneuvostonsa pikaiseksi muodostamiseksi, joka tulee vastaamaan valtavan Bahá'í-kannattajaenemmistön eduista; suunnitelma vielä toisen Yleismaailmallisen oikeusneuvoston tukipylvään kohottamiseksi, ensimmäinen laatuaan eteläisellä pallonpuoliskolla; vakuutukset sekä suulliset että kirjalliset, joita kamppaileva Usko on saanut kuninkaallisilta, hallinnollisilta laitoksilta, kansainvälisiltä tuomioistuimilta ja hengellisiltä arvohenkilöiltä; julkisuus, mitä se on saavuttanut niistä syytöksistä, joita armottomat viholliset, sekä uudet että vanhat, ovat heittäneet sitä vastaan; sen seuraajien joukkueen ulkonainen vapautuminen vanhan muhamettilaisen oikeaoppisuuden kahleista maassa, jota voitaneen pitää kaikkein valistuneimpana islamilaiden kansakuntien keskuudessa – nämä tarjoavat runsaan todistuksen siitä karttuvasta liikkeellepanelevasta voimasta, jolla Kaikkein Ylhäisimmän Nimen voittamaton yhdyskunta marssii edelleen lopullista voittoa kohti.

Kalliisti rakastetut ystävät! Tunnen olevani velvoitettu niiden velvollisuuksien ja sen vastuunalaisuuden sisäisen voiman kautta, jota minut on, Bahá'u'lláh'in Uskon Suojelijana kutsuttu vapauttamaan, erikoisesti korostamaan aikana, jolloin julkisuuden valoa yhä lisääntyvästi keskitetään meihin, määrättyjä totuuksia, jotka ovat Uskomme perustana ja joiden vahingoittumattomuuden suojeleminen on meidän ylin velvollisuutemme. Nämä totuudet, jos niitä puolustetaan urhoollisesti ja jos niihin tarkoin mukaudutaan, tulevat, siitä olen vakuuttunut, voimakkaasti vahvistamaan henkisen elämämme voimaa ja suuresti auttamaan armottoman ja valppaan vihollisen salahankkeiden ehkäisemisessä.

Pyrkimys saavuttaa yhä riittävämpää ymmärrystä Bahá'u'lláh'in hämmästyttävän Ilmestyksen merkityksestä täytyy, se on minun muuttumaton vakaumukseni, olla sen jokaisen uskollisen kannattajan ensimmäisenä velvollisuutena ja hänen järkähtämättömän pyrkimyksen kohteena. Niin laajan järjestelmän, niin ylhäisen ilmaisemisen, niin pyhän luottamuksen tarkka ja perusteellinen ymmärtäminen käy ilmeisistä syistä rajoitetun järjen ulottuvaisuuden ja ymmärryksen yli. Me voimme kuitenkin, ja se on meidän pakottava velvollisuutemme, koettaa saada uutta innostusta ja lisäravintoa työskennellessämme Hänen Uskonsa levittämiseksi, saamalla selvemmän käsityksen niistä totuuksista, jotka ovat siihen kätkeytyinä ja niistä periaatteista, joille se perustuu.

Tiedonannossa, joka on osoitettu Amerikan uskoville, olen Báb'in asemaa koskevan luentosarjan yhteydessä viitannut ohimenevästi sen Ilmestyksen vertaansavailla olevaan ylevyyteen, jonka nöyränä Edelläkävijänä Hän piti itseään. Hän, Jonka Bahá'u'lláh Kitáb-i-Íqán'issa on julistanut tuoksi luvatuksi Qá'im'iksi, Joka on paljastanut kokonaista kaksikymmentäviisi niistä kahdestakymmenestäseitsemästä kirjaimesta, jotka kaikkien Profeettojen oli määrä ilmaista – niin ylhäinen Ilmaisija on Itse todistanut sen ylivoimaisen Ilmestyksen etevämmyydestä, joka oli pian astuva Hänen Omansa tilalle. Báb vakuuttaa persialaisessa Bayán-Kirjassaan: ”Siemen, joka sisältää tulevan Ilmestyksen mahdollisuudet, on varustettu sellaisella voimalla, joka ylittää kaikkien niiden yhteisen voiman, jotka seuraavat minua.” Edelleen Hän vakuuttaa: ”Kaikista kunnianosoituksista, joita olen osoittanut Hänelle, Joka on tuleva Minun Jälkeen, tämä kirjallinen tunnustukseni on suurin, etteivät mitkään sanani voi täysin vastaavasti kuvailla Häntä, ei myöskään mikään Bayán-Kirjassani oleva viittaus Häneen voi antaa ansaittua tunnustusta Hänen Asialleen.” Tuossa samassa

Kirjassa Hän ehdottoman varmasti tekee tiettäväksi: "Bayán, ja kuka tahansa siinä on, pyörii 'Hänen, Jonka Jumala on ilmaiseva' sanontansa ympärillä, aivan niinkuin Alif (Evankeliumi), ja kuka tahansa siinä oli, pyöri Muhammedi'in, Jumalan Apostolin sanonnan ympärillä." Hän huomauttaa edelleen: "Bayán'in tuhatkertainen lukeminen ei voi vetää vertoja yhden ainoan säkeen lukemiselle, säkeen, jonka 'Hän, Jonka Jumala on ilmaiseva' tulee paljastamaan... Tänään Bayán on siemenasteella; 'Hänen, Jonka Jumala on ilmaiseva', paljastamisensa alussa, sen lopullinen täydellisyys on tuleva silminnähettäväksi... Bayán ja sellaiset, jotka siihen uskovat, ikävöivät kiihkeämmin Häntä kuin kukaan rakastaja konsanaan ikävöi rakastettuaan... Bayán saa kaiken kunniansa 'Häneltä, Jonka Jumala on ilmaiseva.' Kaikki siunaus sille, jonka uskoo Häneen ja kärsimys sille, joka kieltää Hänen totuutensa."

Puhuessaan Siyyid Yahyáy-í-Dárábí'lle, liikanimeltään Vahid, kaikkein oppineimmalle, kaunopuheisimmalle ja vaikutusvaltaisimmalle Hänen seuraajiensa joukossa, Báb lausuu tämän varoituksen: "Hänen vanuhurskautensa kautta, Jonka voima saa siemenen itämään ja Joka henkäisee elämän hengen kaikkeen, jos olisin vakuuttunut siitä, että sinä Hänen ilmaisemisensa päivänä olet kieltävä Hänet, hylkäisin sinut empimättä ja kieltäisin uskosi... Toisaalta taas, jos Minulle kerrottaisiin, että joku kristitty, joka ei osoita lainkaan kuuliaisuutta Minun Uskolleni, on uskova Häneen, häntä tulen pitämään simäteränäni."

Eräässä rukouksessaan Hän puhelee Bahá'u'lláh'in kanssa näin sanoen: "Ylistetty olet Sinä, Oi Herrani Kaikkivaltias! Miten turhanpäiväiseltä ja mitättömältä näyttääkään sanani ja kaikki mikä minuun liittyy, ellei niitä saateta yhteyteen Sinun suuren kunniasi kanssa. Suo, että armosi myötävaikutuksesta kaikki minussa olisi otollista Sinun silmissäsi."

Qayyúm-i-Asmássa, Báb'in selostuksessa Josefin Súrih'ista – jonka Iqán'in Tekijä kuvaa olevan "ensimmäisen, ylhäisimmän ja mahtavimman" Báb'in ilmaisemista kirjoista, luemme seuraavat viittaukset Bahá'u'lláh'iin: "Täydellisestä tyhjyydestä, Oi suuri ja kaikkivaltias Mestari, Sinä olet mahtisi jumalallisella voimalla synnyttänyt minut ja korottanut minut julistamaan tästä Ilmestyksestä. En ole pannut luottamustani kehenkään muuhun kuin Sinuun. En ole takertunut kenenkään muun tahtoon kuin Sinun tahtosi... Oi sinä Jäännös Jumalasta! Olen uhrannut itseni kokonaan Sinun puolestasi; olen suostunut vastaanottamaan piinaa Sinun tähtesi, enkä ole ikävöinyt mitään muuta kuin marttyyrikuolemaa Sinun rakkautesi polulla. Riittävä todistaja minulle on Jumala, Ylhäinen, Suojelija, Ikipäivien Vanhus." "Ja kun määrätty hetki on lyönyt," näin Hän jälleen anoo Bahá'u'lláh'ilta tuossa samassa selityksessä, "paljasta Sinä Jumalan, Kaikkietävän luvalla, Kaikkein Ylhäisimmän ja Salaperäisimmän Vuoren korkeuksista, himmeä, pienen-pieni tuike selittämättömästä Salaisuudestasi, että ne, jotka ovat tunnustaneet Siinain Kirkkauden sädelöiston, menisivät tainnoksiin ja kuolisivat Sinun Ilmestystäsi ympäröivän hillittömän ja heleänpunaisen Valon pilkahduksen osuessa heidän silmäänsä."

Lisätodisteena Bahá'u'lláh'iin samastetun Ilmestyksen Ylhäisyydestä lainattakoon seuraavat otteet Muistiosta, jonka 'Abdu'l-Bahá on osoittanut eräälle Uskon ylhäiselle zarathustralaiselle seuraajalle: "Olet kirjoittanut, että Zarathustran seuraajien pyhissä kirjoissa on kirjoitettu, että viimeisinä päivinä kolmessa eri Dispanssissa, aurinko on pysähdytettävä. On ennustettu, että ensimmäisessä Dispanssissa aurinko tulee pysymään liikkumattomana kymmenen päivää, toisessa kaksinkertaisen

ajan; kolmannessa kokonaisen kuukauden. Tämän ennustuksen tulkinta on tämä: Ensimmäinen Dispanssi, johon se viittaa on Muhammed'in Dispanssi, jonka aikana Totuuden Aurinko seiso i liikku mattomana kymmenen päivää. Jokaista päivää pidetään yhtenä vuosisatana. Siksi Muhammed'in Dispanssin on täytynyt kestää kokonaista tuhat vuotta, joka on täsmälleen se ajanjakso, joka on kulunut Imamien Tähden laskettua Báb'in julistaman Dispanssin tuloon saakka. Toinen Dispanssi, johon tässä ennustuksessa viitataan, on se, jonka Báb Itse saattoi käytäntöön, joka alkoi vuonna 1260 A.H. (1844 j.Kr.) ja joka päättyi vuonna 1280 A.H. (1864 j.Kr.) Mitä kolmanteen Dispanssiin tulee - Bahá'u'lláh'in julistama Ilmestys - koska Totuuden Aurinko saavuttaessaan tuon aseman, loistaa puolipäiväpiirinsä kirkkauden täyteydessä, sen kesto aika on määrätty koko kuukauden kestäväksi jaksoksi, joka on maksimiaika auringon kululle eläinradan merkin alusta loppuun. Tästä voisi kuvitella Bahá'í-ajanjakson suuruusluokan - ajanjakson, jonka täytyy jatkua vähintään viisisataatuhatta vuotta."

Tämän vanhan ennustuksen ehdottoman varman ja arvovaltaisen tulkinnan tekstistä käy selvästi ilmi kuinka välttämätöntä on, että jokainen uskollinen Uskon seuraaja hyväksyy Muhammedin Dispanssin jumalallisen alkuperän ja puolustaa sen itsenäistä asemaa. Imamien laitoksen lainvoimaisuus on sitäpaitsi ehdottomasti tunnustettu näissä samoissa kohdissa - tuo jumalallisesti määrätty laitos, jonka kaikkein kuuluisimman jäsenen suoraan polveutuva jälkeläinen Báb Itse oli, ja joka oli kokonaista kaksisataakuusikymmentä vuotta jatkuvasti Kaikkivaltiaan opastuksen valittu vastaanottaja ja talletuspaikkana yhdelle islamin kahdesta kaikkein kallisarvoisimmasta perinnöstä.

Sitäpaitsi meidän on käsitettävä, että tämä sama ennustus todistaa Bábí-Dispanssin itsenäisen luonteen ja vahvistaa välillisesti totuuden, että jatkuvan ilmestymisen periaatteen mukaisesti jokaisen Jumalan Ilmestyksen täytyy ehdottomasti suoda Oman päivänsä ihmisille sellaisen määrän jumalallista opastusta, joka on suurempi kuin mitä mikään edellinen ja vähemmän vastaanottavainen ajanjakso olisi voinut vastaanottaa tai pitää arvossa. Tästä syystä, eikä mistään korkeammasta arvosta, jota Bahá'í-Uskon saatetaan sanoa synnynnäisesti omaavan, tämä ennustus todistaa siitä vertaansavailta olevasta voimasta ja kunniasta, jolla Bahá'u'lláh'in Dispanssi on varustettu - Dispanssi, jonka mahdollisuuksia me alamme vain tajuta ja jonka täyttää asemaa me emme milloinkaan voi määritellä.

Bahá'u'lláh'in Uskoa olisi todellakin, jos me haluamme olla uskollisia sen sanoman suunnattomille seurauksille, pidettävä ajanjakson huippukohtana, välittömästi toisiaan seuraavien valmistavien ja edistyvien ilmestysten sarjojen lopullisena kehitysasteena. Nämä, alkaen Aatamista ja päättyen Báb'iin, ovat tasoittaneet tietä ja lakkaamatta kasvavalla ponnekkuudella jouduttaneet sen Päivien Päivän tuloa, jolloin Hän, Joka on Kaikkien Aikojen Lupaus, olisi saatettava silminnähtäväksi.

Tästä totuudesta Bahá'u'lláh'in lausunnot todistavat yltäkylläisesti. Pelkkä viittaus niihin väitteisiin, joita Hän Itse on yhä uudelleen esittänyt ankaralla kielellä ja pakottavalla voimalla, eivät voi muuta kuin täysin osoittaa sen Ilmaisemisen aseman, jonka valittuna sanansaattajana Hän oli. Niihin sanoihin, jotka ovat virranneet Hänen kynästään - niin vuolaan Ilmaisemisen alkulähteestä - meidän olisi sen tähden suunnattava huomiomme, jos me haluamme saada selvemmän käsityksen sen tärkeydestä ja tarkoituksesta. Joko Hänen vakuutuksessaan sen ennenkuulumattoman väitteen

totuudesta, jonka Hän on esittänyt, tai Hänen vihjauksissaan niihin salaperäisiin voimiin, jotka Hän on vapauttanut, joko sellaisissa kohdissa, jotka ylistävät Hänen kauan odotetun Päivänsä kunniaa, tai sitä asemaa, jonka ne, jotka ovat käsittäneet ne voimat, jotka ovat siihen kätkeytyneinä, tulevat saavuttamaan, Bahá'u'lláh ja miltei yhtä suuressa määrin Báb ja 'Abdu'l-Bahá, ovat jättäneet perinnöksi myöhemmille sukupolville niin arvaamattoman rikkauden lähteet, ettei kukaan meistä, jotka kuulumme tähän sukupolveen, voi arvioida niitä oikein. Sellaiset todistukset, jotka koskevat tätä aihetta, ovat sellaisen voiman kyllästämiä ja ne ilmaisevat sellaista kauneutta, jota vain ne, jotka ovat perehtyneitä niihin kieliin, joilla ne alkuperäisesti ilmaistiin, voivat väittää täysin vastaavasti osanneensa arvostaa. Niin lukuisasti on näitä todisteita, että olisi tarpeellista kirjoittaa kokonainen nidos, että voitaisiin koota kaikkein huomattavimmat niistä. Enin, mitä tällä hetkellä rohkenen yrittää, on, että jaan kanssanne vain sellaiset kohdat, joita olen kyennyt poimimaan Hänen laajoista kirjoituksistaan.

Bahá'u'lláh julistaa: ”Todistan Jumalan edessä tämän Ilmestyksen ylhäisyydestä, sen käsittämättömästä suuruudesta. Yhä uudelleen Me olemme Muistioissamme todistaneet tästä totuudesta, että ihmiskunta heräisi huolettomuudestaan.” ”Tässä kaikkein mahtavimmassa ilmestyksessä, ” näin Hän selvästi ilmoittaa, ” kaikki menneen ajan Dispanssit ovat saavuttaneet kaikkein korkeimman lopullisen täydellistämisen.” ”Se mitä on paljastettu tässä erinomaisimmassa, tässä kaikkein ylevimmässä Ilmestyksessä, esiintyy ainutlaatuisena menneisyyden historiassa, eivätkä tulevat ajanjaksot tule näkemään sen kaltaista.” Viitaten Itseensä Hän julistaa edelleen: ”Hän Se on, Jota Vanhassa Testamentissa kutsutaan Jehovaksi, Jota Evankeliumissa tarkoitetaan Totuuden Hengellä ja jota Koraanissa tervehditään Ylhäisenä Tiedoituksena.” ”Ellei Häntä olisi ollut, niin ei ketään Jumalan Sanansaattajaa olisi verhottu Profeettatehtävän viittaan, eikä mitään pyhistä kirjoituksista ilmaistu. Tästä todistavat kaikki luodut.” ”Sana, jonka Jumala lausuu tänä päivänä, vaikkakin tuo sana olisi kaikkein tunnetuin ja kulunein sanoista, on verhottu mitä suurimmalla, mitä verrattomimmalla erikoislaatuudella.” ”Suurin osa ihmiskunnasta on vielä kypsytymätön. Jos se olisi hankkinut riittävästi kyvykkyyttä, Me olisimme lahjoittaneet sille niin suuren määrän tiedostamme, että kaikki, jotka asustavat maan päällä ja taivaassa olisivat, Meidän kynästämmme virtaavan armon sisäisestä voimasta, huomanneet olevansa täysin riippumattomia kaikesta muusta tiedosta, paitsi Jumalan tuntemuksesta ja olisi heidät varmasti vakaannutettu kestävän rauhan valtaistuimelle.” ”Pyhyiden Kynä, niin vakuutan juhlallisesti Jumalan edessä, on kirjoittanut lumivalkealle otsalleni säteilevän kirkkauden kirjaimin nämä hehkuvat, nämä mystintuoksuiset pyhät sanat: 'Katsokaa te, jotka olette maan päällä ja te taivaan asukkaat, todistakaa, Hän on todellakin teidän suuresti rakastamanne. Hän Se on, Jonka kaltaista luomakunnan maailma ei ole nähnyt, Hän, Jonka hurmaava kauneus on viehättänyt Jumalan, Säätäjän, Kaikkivaltiaan, Verrattoman silmää!' ”

Puhuessaan koko kristikunnalle Bahá'u'lláh huudahtaa: ”Katsokaa, taivaan portit ovat temmaistut auki, Hän, Joka oli noussut siihen, on nyt tullut. Herkistäkää korvanne Hänen äänelleen, joka äänekkäästi julistaa maan ja taivaan päällä, ilmoittaen koko ihmiskunnalle tämän Ilmestyksen tulosta – Ilmestyksen, jonka välityksellä Mahdinkieli nyt julistaa: 'Katso, pyhä lupaus on nyt täytetty, sillä Hän, tuo Luvattu, on tullut!' ” ”Ihmisen Pojan ääni huutaa kuuluvasti pyhästä laaksosta: 'Täällä minä olen, täällä minä olen, Oi Jumala, minun Jumalani!' ... kun taas Palavasta Pensaasta pääsee äkkiä

huuto: 'Katso, maailman Toivo on tehty silminnähtäväksi ylimaaisessa kirkkaudessaan!' Isä on tullut. Se mitä teille Jumalan Valtakunnassa luvattiin, on täytetty. Tämä on Sana, jonka Poika salasi, kun Hän sanoi ympärillään oleville, etteivät he sitä sinä aikana voineet kestää ... Totisesti, Totuuden Henki on tullut johdattaakseen teidät koko totuuteen ... Hän Se on, Joka kirkasti Pojan ja ylisti Hänen asiaansa..." "Lohduttaja, Jonka tulosta kaikki pyhät kirjat ovat antaneet lupauksen, on nyt tullut, että Hän voisi paljastaa teille kaiken tiedon ja viisauden. Etsikää Häntä kautta koko maan pinnan, että löytäisitte Hänet."

Bahá'u'lláh kirjoittaa: "Kaiuta äänesi Siionille, Oi Karmel ja ilmoita iloviestit: 'Hän, Joka oli kuolevaisten silmiltä kätkeyty, on tullut! Hänen kaikkivoittava yksinvaltiutensa on silminnähtävänä; Hänen kaikkikäsittävä kirkkautensa on paljastettu... Kiiruhda edelleen ja kierrä Jumalan Kaupunkia, joka on laskeutunut alas taivaasta – taivaallinen Kaaba, jonka ympärillä Jumalan suositut, puhdassydämiset ja kaikkein korkeimpien enkelien joukot ovat palvoen kiertäneet.' Hän vakuuttaa toisessa yhteydessä: "Minä Se olen, Jota Jesajan kieli on ylistänyt, Tuo, Jonka nimi korosti sekä Torah'ia että Evankeliumia." "Siinain kirkkaus on kiiruhtanut sulkemaan sisäänsä tämän Ilmestyksen Päivänkoiton, samalla kun Valtakunnan korkeuksista Jumalan Pojan äänen kuullaan julistavan: 'Kiiruhtakaa te maailman pöyhkeät ja rientäkää Häntä kohden.' Karmel on tänä päivänä kiiruhtanut kaipaavan, syvän kunnioituksen vallassa päästäkseen Hänen oikeusistuimensa luo, kun taas Siionin sydäimestä kaiku huuto: 'Kaikkien aikojen lupaus on nyt täyttynyt. Se, mistä on ilmoitettu Jumalan, Rakastetun, Kaikkein Korkeimman pyhissä kirjoituksissa on tehty silminnähtäväksi.' " Hijáz (lounais-Arabia) on kiihdyksissään tuulen hengähdyksestä, joka julistaa sanomat riemukkaasta yhteenliittämisestä. 'Ylistys olkoon Sinulle', Me kuulemme sen huudahtavan, 'Oi Herrani, Kaikkein Korkein. Olin kuollut erossa Sinusta; tuulenhengähdys täynnänsä Sinun läheisyytesi sulotuoksua on palauttanut minut elämään. Onnellinen se, joka kääntyy Sinun puoleesi ja voi niitä, jotka erehtyvät.' " "Ainoan oikean Jumalan kautta, Elia on kiiruhtanut Minun hoviini ja on päivin ja öin kiertänyt kirkkauden valtaistuimeni ympärillä." "Salomon kaikessa majesteettiudessaan kiertää Minua tänä päivänä syvän kunnioituksen vallassa, lausuen nämä kaikkein ylevimmät sanat: 'Olen kääntänyt kasvoni Sinun kasvojesi puoleen, Oi Sinä maailman kaikkivaltias Hallitsija! Olen täydellisesti irrottautunut kaikesta, joka liittyy minuun, ja ikävöin sitä, mitä Sinä omistat.' " Bahá'u'lláh kirjoittaa eräässä Muistiossa, joka ilmaistiin Hänen 'Akká'n rangaistussiirtolaan karkottamisensa aattona: "Jos Muhammed, Jumalan Apostoli, olisi päässyt tähän Päivään, Hän olisi huudahtanut: "Olen todella tuntenut Sinut, Oi Sinä Jumalan Sanansaattajien Toivo!" Jos Aabraham olisi saanut astua siihen, Hän myös, heittäytyen kasvoilleen maahan ja äärimmäisessä nöyryydessä Herran sinun Jumalasi edessä olisi huudahtanut: 'Rauha on täyttänyt sydämeni, Oi Sinä kaikkien taivaassa ja maan päällä olevien Herra! Minä todistan, että Sinä olet paljastanut silmieni eteen kaiken voimasi kirkkauden ja Sinun lakisi täyden majesteettiuden!' ... Jos Mooses Itse olisi saavuttanut sen, Hän samaten olisi äänensä korottanut sanoen: 'Ylistys olkoon Sinulle siitä, että olet kohottanut päälleni kasvojesi valon ja merkinnyt minut niiden luetteloon, jotka ovat saaneet nähdä kasvosi!' " "Pohjoinen ja etelä, molemmat sykähtelevät kuullessaan kutsun, joka ilmoittaa Meidän Ilmestyksemme tulosta. Saatamme kuulla Mekka'n äänen tervehtivän suosionhuudoin: 'Kaikki ylistys Sinulle, Oi Herra minun Jumalani, Kaikkein Loistavin, siitä, että olet antanut läsnäolosi tuoksuvan hengähdysten kantautua päälleni' Jerusalem niinikään huudahtaa kuuluvasti: 'Kiitetty ja ylistetty olet Sinä, Oi maan ja taivaan

Rakastettu, kun olet muuttanut Sinusta erossaoloni tuskan elämääntävän yhteenliittymisen riemuksi!’ ”

Halutessaan paljastaa voittamattoman valtansa täyden voiman, Bahá'u'lláh vakuuttaa: ”Jumalan vanhurskauden kautta, jos ihminen nousisi ypöyksiinään Bahá'n nimessä, pukeutuisi Hänen rakkautensa haarniskaan, hänet on Kaikkivaltias saattava voitokkaaksi, vaikka maan ja taivaan aseistetut joukot järjestäytyisivät häntä vastaan.” ”Kautta Jumalan, jonka ohella ei ole ketään muuta Jumalaa! Jos joku nousisi Asiamme voittoon saattamiseksi, hänet on Jumala tekevä voitokkaaksi, vaikka kymmeniä tuhansia vihollisia liittoutuisi häntä vastaan. Ja jos hänen rakkautensa Minuun kasvaa voimakkaammaksi, Jumala on vahvistava hänen valta-asemansa kaikkien maan ja taivaan voimien yläpuolelle. Näin Me olemme henkäisseet voiman hengen kaikille tienoille.”

”Tämä on Päivien Kuningas”, näin Hän ylistää aikaa, joka on saanut todistaa Hänen Ilmestyksensä tulosta, ”Päivä, joka on nähnyt Kaikkein Rakastetuimman tulon, Hänen, Jota kautta koko ikuisuuden on suosiohuudoin tervehditty Maailman Toivona.” ”Olemassaolon maailma loistaa tänä päivänä tämän Jumalan Ilmestyksen säteilyllä. Kaikki luodut ylistävät sen vanhurskauttavaa armoa ja laulavat sen kiitosta. Maailmankaikkeus on kiedottu ilon ja riemun hurmaan. Menneiden Dispanssien pyhät kirjat kiittäen julistavat siitä suuresta riemujuhlasta, jolla ehdottomasti tullaan tervehtimään tätä kaikkein ylhäisintä Jumalan Päivää. Hyvin on oleva sen, joka on saanut elää nähdäkseen tämän Päivän ja joka on tunnustanut sen aseman.” ”Jos ihmiskunta sopivalla tavalla kiinnittäisi huomiota vaikkapa vain yhteen ainoaan sellaisen ylistyksen sanaan, ilo täyttäisi sen niin, että se valtaisi sen ja se peräti hämmästyisi. Saatettuna suunniltan se sitten näyttäytyisi loistossaan säteilevänä todellisen ymmärryksen taivaanrannan yllä.”

”Olkaa vilpittömiä te maailman kansat”; niin Hän vetoaa ihmiskuntaan, ”onko teille sopivaa ja säädyllystä väitellä Sellaisen arvovallasta, Jonka läheisyyteen Hän, Joka keskusteli Jumalan kanssa (Mooses) on ikävöinyt saada astua, Jonka kasvojen kauneutta ’Jumalan suuresti-rakastettu’ (Muhammed) oli kaivannut saada nähdä, Jonka rakkauden voimalla ’Jumalan Henki’ (Jeesus) kohosi taivaaseen, Jonka tähden Peruspiste (Báb) uhrasi henkensä?” ”Ottakaa vaarin tilaisuudestanne”, näin Hän kehottaa seuraajiaan, ”koska kiitävä tuokio tänä Päivänä on oivallisempi kuin menneiden aikojen vuosisadat ... Ei aurinko eikä kuu ole nähnyt tämänkaltaista päivää ... On selvä, että jokainen ajanjakso, jona Jumalan Ilmestys on elänyt, on jumalallisesti säädetty ja voidaan sitä tavallaan luonnehtia Jumalan säätämäksi Päiväksi. Kuitenkin, Tämä Päivä on vallan ainutlaatuinen ja on se osattava erottaa sitä edeltäneistä. Nimitys ’Profeettain Sinetti’ ilmaisee täydellisesti sen korkean aseman.”

Kirjoittaessaan laajasti Omassa Ilmestyksessään piilevistä voimista Bahá'u'lláh paljastaa seuraavan: ”Kunnian Kynämme liikkeen kautta Me olemme, kaikkivaltiaan Säätäjän käskystä, henkäisseet uuden elämän jokaiseen ihmisruumiiseen ja juurruttaneet jokaiseen sanaan uuden voiman. Kaikki luodut olennot julistavat tämän koko maanpiirin käsittävän uudestiluomisen todistuksista.” Hän lisää: ”Tämä on kaikkein ylhäisin, kaikkein riemukkain viesti, mitä tämä vääryyttäkarsineen kynä on antanut ihmiskunnalle.” Toisessa kohdassa Hän huudahtaa: ”Miten suuri onkaan Asia! Miten ymmälle saattava sen sanoman merkitys! Tämä on Päivä, josta on sanottu: ’Oi poikani! Jumala on saattava

kaiken päivänvaloon, vaikka se olisi vain sinapin siemenen painoinen ja kallioon kätkeyty tai taivaissa tai maassa; sillä Jumala on läpitunkeva, kaikkiin asioihin perehtynyt.' ” ”Ainoan oikean Jumalan vanhurskauden kautta! Jos jalokivihiukkanenkaan on kadoksissa ja haudattuna kiviroykkin alle ja kätkeytyneä seitsemän meren tuolle puolen, Kaikkivallan Käsi on varmasti paljastava sen tänä Päivänä tahrattomana ja metallikuonasta puhdistettuna.” ”Hän, joka juo Minun Ilmestykseni vesistä on maistava kaikki ne katoamattomat riemut, jotka Jumala on määrännyt alusta asti, jolla ei alkua ole – loppuun saakka, jolla ei ole loppua.” ” Joka-ainoa kirjain, joka lähtee suustamme, on varustettu sellaisella uudistavalla voimalla, että se tekee sen kykeneväksi synnyttämään uuden luomuksen – luomuksen, jonka suuruus on selittämätön kaikille muille, paitsi Jumalalle, Hän totisesti tuntee kaiken.” ” Meidän vallassamme on, jos niin haluaisimme, tehdä leijaileva tomuhiukkanen kykeneväksi, vähemmässä kuin silmänräpäyksessä, synnyttämään rajattoman, kuvittelemattoman kirkkauden aurinkoja, saattamaan kastepisaran kehittymään aavoiksi ja lukemattomiksi valtameriksi, vuodattamaan jokaiseen kirjaimeen sellaisen voiman, että se tekisi sen kykeneväksi paljastamaan menneiden ja tulevien ajanjaksojen koko tietomäärän.” ”Me omistamme sellaisen voiman, joka, jos se saatetaan päivän valoon, on muuttava kaikkein kuolettavimman myrkyn varmaksi, tehokkaaksi yleislääkkeeksi.”

Arvioidessaan todellisen uskovan asemaa Hän huomauttaa: ”Niiden surujen kautta, jotka saattavat Kaikkein Loistavimman kauneuden murheelliseksi! Sellainen on todelliselle uskovalle määrätty asema, että jos sen aseman kunnia paljastettaisiin ihmiskunnalle vähäisempi kuin neulansilmän suuruinen ala, jokainen näkijä menehtyisi kaipuustaan päästä siihen. Tästä syystä on määrätty, että tässä maallisessa elämässä hänen oman asemansa ihanuuden täysi määrä olisi pidettävä kätkeytyneä sellaisen uskovan silmiltä.” Samalla tapaa Hän vakuuttaa: ”Jos verhoa kohotettaisiin ja niiden aseman täydellinen ihanuus paljastettaisiin, jotka ovat kokonaan kääntyneet Jumalan puoleen ja rakkaudessaan Häneen luopuneet maailmasta, koko luomakunta mykistyisi.”

Tähdentäen Oman Ilmestyksensä ylintä luonnetta verrattuna sitä edeltäneeseen Dispanssiin Bahá'u'lláh antaa seuraavan juhlallisen vakuutuksen: ”Jos maailman kaikki ihmiset varustettaisiin niillä voimilla ja ominaisuuksilla, jotka olivat määrättyt Elossaolevan Kirjaimille, Báb'in valituille opetuslapsille, joiden asema on kymmenentuhatta kertaa ihanampi kuin se, minkä entisajan apostolit ovat saavuttaneet ja jos he kaikki epäröisivät, vaikkapa vain silmänräpäyksen ajan, tunnustamasta Minun Ilmestykseni valoa, heidän uskonsa ei ole heitä lainkaan hyödyttävä ja heidät tullaan laskemaan jumalattomien joukkoon.” ”Niin suunnaton on Jumalan armon vuodatus tässä Dispanssissa, että jos kuolevaiset kädet olisivat kyllin nopeita merkitsemään ne muistiin, niin yhden ainoan päivän ja yön aikana virtaisi niin paljon säkeitä, että ne täysin vastaisivat koko persialaista Bayán'ia.”

Näin Hän puhuu maanmiehilleen: ”Ottakaa vaarin varoituksestani, te Persian kansa, jos Minut surmata teidän käsissänne, Jumala on varmasti korottava jonkun, joka on täyttävä sijan, joka on jätetty tyhjäksi Minun kuolemani kautta; sillä sellainen on Jumalan menettelytapa, joka on pantu täytäntöön entiseen aikaan, ettekä voi nähdä mitään muutosta Jumalan toimintatavassa.” ”Jos he yrittäisivät kätkeä Hänen valonsa mantereella, Hän on varmasti kohottava päänsä valtameren keskimmäisestä sydäimestä korottaen äänensä julistaen: 'Minä olen maailman elähdyttäjät!' ... Ja jos he

heittävät Hänet synkkään kuiluun, he tulevat tapaamaan Hänet istumassa maailman ylhäisimmissä korkeuksissa kuuluvasti julistaen koko ihmiskunnalle: 'Katso, maailman Toivo on tullut majesteettiudessaan, yliherruudessaan, ylivoimaisessa vallassaan!' Ja jos Hänet haudataan maan syvyyksiin, Hänen Henkensä on, taivaan huipulla liidellessään, raikuvalla äänellä kutsuva sanoen: 'Katsokaa Kirkkauden tuloa; nähkää Jumalan, kaikkein Pyhimmän, Armollisen, Kaikkein Mahtavimman Valtakunta!'" Vielä yksi kummastuttava väite: "Tämän nuorukaisen kurkussa on vangittuna puheita, jotka, jos niistä ilmoitettaisiin ihmiskunnalle vähemmän kuin neulansilmään mahtuva määrä, riittäisivät murentamaan jokaisen vuoren, saattamaan puitten lehdet kellastumaan ja niiden hedelmät putoamaan; pakottaisivat jokaisen pään kumartumaan rukoukseen ja kaikki kasvat kääntymään syvän kunnioituksen vallassa tämän kaikkivaltiaan Hallitsijan puoleen, Joka erilaisina aikoina ja monella eri tavalla ilmaantuu ahnaana liekkiä, aaltoilevana valtamerenä, häikäisevänä valona, puuna, joka juurtuu syvästi pyhyiden maaperään, kohottaa haarautumansa ja levittää oksansa aina kuolemattomaan kirkkauteen saakka ja yhä edemmäksi."

Kertoessaan Järjestelmästä, jonka Hänen Lakinsa vastustamaton voima oli määrätty kehittämään myöhemmän ajanjaksona, Hän kirjoittaa: "Maailman tasapaino on häiriintynyt tämän suurimman, tämän uuden Maailmanjärjestyksen värähtelevästä vaikutuksesta. Ihmiskunnan järjestynyt elämä on saatettu kuohuksiin tämän ainutlaatuisen, tämän ihmeellisen Järjestelmän kautta – jonka vertaista kuolevaiset silmät eivät ole milloinkaan nähneet." "Kaikkivallan Käsi on vakaannuttanut Oman Ilmestyksensä epäamättömälle, kestäväälle perustalle. Ihmiskiistojen myrskyt ovat voimattomia uurtamaan perustuksia sen alta, eivätkä ihmisten mielikuvituksien luomat oppijärjestelmät voi onnistua vahingoittamaan sen rakennetta."

Súriy-i-Haykal'iin, joka on yksi Bahá'u'lláh'in kaikkein haastavimmista teoksista, on merkitty muistiin seuraavat säkeet, joista jokainen todistaa siitä vastustamattomasta voimasta, joka on vuodatettu sen Tekijän julistamaan Ilmestykseen: "Temppelissäni ei nähdä mitään muuta kuin Jumalan Temppeli, ja Minun kauneudessaani vain Hänen Kauneutensa, ja Minun olemuksessani vain Hänen Olemuksensa, ja Minussa itsessäni vain Hänen Oma Itsensä, ja Minun liikunnassani vain Hänen Liikuntansa, ja Minun alistuvaisuudessaani vain Hänen Alistuvaisuutensa, ja Minun kynässäni vain Hänen Kynänsä, Mahtava, Ylistetyin. Sielussani ei ole ollut muuta kuin totuus, ja Minussa Itsessäni ei voida nähdä muuta kuin Jumala." "Itse Pyhä Henki on synnitetty tämän Kaikkein Ylhäisimmän Hengen ilmaiseman yhden ainoan kirjaimen välityksellä, jos olette niitä, jotka käsittävät ... " "Meidän Viisautemme aarreaitassa on salattuna tietomäärä, josta yksi ainoa sana, jos Me näkisimme hyväksi ilmaista sen ihmiskunnalle, saattaisi jokaisen ihmisolennon käsittämään Jumalan Ilmestyksen ja kiitollisena tunnustamaan Hänen kaikkitietäväisyytensä, tekisi joka-ainoa kykeneväksi paljastamaan kaikkien tieteiden salaisuudet ja saavuttamaan niin korkean aseman, että hän huomaaisi olevansa täysin riippumaton kaikesta menneestä ja tulevasta oppineisuudesta. Me omistamme myöskin muita tietoja, joista emme voi paljastaa ainoatakaan kirjainta, emmekä näe, että ihmiskunta olisi pystyvä kuulemaan edes pelkkää viittaustakaan niiden merkitykseen. Näin Me olemme ilmoittaneet teille Jumalan, Kaikkitietävän, Kaikkein Viisaimman tietomäärästä." "Päivä lähestyy, jolloin Jumala on, Tahtonsa toimenpiteestä kasvattanut ihmissuvun, jonka luontainen laatu on selittämätön kaikille, paitsi Jumalalle, Mahtavimmalle, Itseolevaiselle." "Hän on ennen pitkää

vetävä esille Voiman Povesta Valta-aseman ja Mahdin Kädet – Kädet, jotka tulevat nousemaan saavuttaakseen voittoja tälle Nuorukaiselle ja jotka tulevat puhdistamaan ihmiskunnan hyljättyjen ja Jumalaa pelkäämättömien tahrasta. Nämä Kädet tulevat vyöttämään kupeensa puolustaakseen Jumalan Uskoa, ja tulevat Minun nimessäni, itseolevaisen, mahtavan, voittamaan maailman kansat ja sukukunnat. He tulevat astumaan kaupunkeihin ja herättämään pelkoa niiden kaikkien asukkaiden sydämissä. Sellaisia ovat Jumalan mahdin merkit; miten hirvittävä, miten ankara onkaan Hänen mahtinsa!”

Sellainen on, kalliisti rakastetut ystävät, Bahá'u'lláh'in oma kirjallinen todistus Hänen Ilmestyksensä luonteesta. Bá'b'in juhlallisiin vakuutuksiin, joista jokainen vahvistaa näiden huomattavien väitteiden voiman ja varmistaa niiden totuuden, olen jo viitannut. Se, mitä minun on vielä tässä yhteydessä otettava huomioon, on sellaiset kohdat 'Abdu'l-Bahá'n, näiden samojen lausuntojen nimitetyn Tulkitsijan, kirjoituksissa, jotka antavat lisävalaistusta tämän kiehtovan aiheen eri peruspiirteille ja kuvailevat niitä laajemmin. Hänen käyttämänsä kielen sävy on todellakin yhtä ehdottoman varma kuin sekä Bahá'u'lláh'in että Bá'b'in, eikä Hänen kunnianosoituksensa ole yhtään vähemmän hehkuva kuin Heidän.

Hän vakuuttaa eräässä aikaisemmista Muistioistaan: ”Vuosisatoja, ei vaan ajanjaksoja tulee kulumaan ennenkuin Totuuden Aamuntähti jälleen loistaa keskikesän kirkkaudessaan, tai näyttäytyy vielä kerran keväisen kirkkautensa sädeloistossa ... Miten kiitollisia meidän on oltava, kun meistä tänä Päivänä on tehty niin ylivoimaisen suosion vastaanottajia! Soisin, että meillä olisi kymmenentuhatta elämää, että voisimme luopua niistä kiitokseksi niin harvinaisesta etuoikeudesta, niin korkeasta saavutuksesta, niin verrattomasta lahjasta!” Hän lisää. ”Pelkkä Siunatun Kauneuden käytäntöön saattaman Dispanssin mietiskelykin olisi ollut tarpeeksi täydellisesti valtaamaan entisten aikojen pyhimykset, jotka kaipasivat saada olla edes hetkisen mukana tässä autuudessa.” ”Menneiden ajanjaksojen ja vuosisatojen pyhät ovat kaikki kyynelsilmin ikävöineet saada elää, vaikkapa vain pienen hetkisen, Jumalan Päivänä. Tyydyttämättömän kaipuunsa vallassa he lähtivät Ylhäiseen Tulevaan Elämään. Miten suuri onkaan siis Abhá-Kauneuden anteliaisuus, Joka huolimatta meidän täydellisestä arvottomuudestamme, on suopeudestaan ja armostaan henkäissyt meihin elämän hengen tänä jumalallisesti valaistuna vuosisatana, Joka on koonnut meidät maailman Rakastetun lipun alle ja nähnyt hyväksi antaa meille lahjan, jota menneiden ajanjaksojen mahtavat ovat turhaan nöyrästi pyytäneet.” Niinikään Hän vakuuttaa: ”Kaunismuotoisten sielut korkeuksien väkilaumoissa, kaikkein ylevimmän Paratiisin Pyhitetyt asukkaat täyttää tänä päivänä palava halu saada palata takaisin tähän maailmaan, että he voisivat tehdä Abhá-Kauneuden kynnyksellä sellaisia palveluksia, jotka ovat heidän vallassaan.”

Vihjaten Uskon kasvuun ja tulevaan kehitykseen Hän eräässä kohdassa lausuu julki: ”Jumalan erinomaisen armon häikäisevä loisto on verhonnut maailman kansat ja sukukunnat ja koko maailma kylpee sen hohtavassa kirkkaudessa ... Pian on tuleva päivä, jolloin Jumalan ykseyden valo on kyllästännyt koko idän ja lännen niin, ettei kukaan ihminen enää rohkene jättää sitä huomioonottamatta.” ”Nyt on jumalallisen voiman Käsi laskenut vankat perustukset olemassaolon maailmassa tälle kaikkein korkeimmalle anteliaisuudelle ja ihmeelliselle lahjalle. Kaikki, mikä on

salattuna tämän pyhän ajanjakson sisimpään, tulee ilmaantumaan vähitellen ja tehdään silminnähtäväksi, sillä nyt on vain kasvun alku ja sen merkkien ilmaisemisen päivänkoitto. Ennen tämän vuosisadan ja tämän kauden päättymistä tullaan tekemään selväksi ja ilmeiseksi, miten ihmeellinen oli tuo kevätaika ja kuinka taivaallinen oli tuo lahja!”

Vahvistukseksi todellisen uskovan aseman ylevyydestä, johon Bahá'u'lláh on viitannut, Hän ilmaisee seuraavaan: ”Asema, jonka hän, joka on todella tunnustanut tämän Ilmestyksen, tulee saavuttamaan on sama, mikä on määrätty Israelin huonekunnan sellaisille profeetoille, joita ei katsota Ilmestyksiksi, jotka ovat muuttumattomia.”

Selostaessaan niitä ilmestyksiä, jotka ovat määrättyt seuraamaan Bahá'u'lláh'in Ilmestystä, 'Abdu'l-Bahá antaa tämän selvän ja vaikutusvaltaisen julistuksen: ”Mitä niihin Ilmestyksiin tulee, joita on tuleva alas tulevaisuudessa 'pilvien varjossa', totisesti tietäkää, että mitä tulee heidän innoituksensa alkulähteeseen, he kaikki ovat Ikivanhan Kauneuden varjossa. Kuitenkin heidän suhteessaan siihen ajanjaksoon, jolloin he ilmaantuvat, jokaisen heistä 'tekee, mitä hyvänsä Hän haluaa.' ”

Näin Hän tervehtii Muistiossaan tunnustetusti arvovaltaista ja korkeassa asemassa olevaa miestä: ”Oi Ystäväni! Kuolematon tuli, jonka Valtakunnan Herra on sytyttänyt keskellä Pyhää Puuta, palaa raivokkaasti maailman keskeisimmässä sydämessä. Suuri tulipalo, jonka se tulee aikaansaamaan, on leviävä koko maailmaan. Sen loimuavat liekit tulevat valaisemaan sen kansoja ja sukukuntia. Kaikki merkit ovat ilmaistut; jokainen profeetallinen vihjaus on paljastettu. Kaikki, mikä on ollut kätkeytynä menneen ajan pyhiin kirjoihin, on saatettu silminnähtäväksi. Ei ole enää mahdollista epäillä tai empiä... Aika rientää. Jumalan ratsu on malttamaton eikä voi enää odottaa. Meidän velvollisuutemme on hyökätä eteenpäin ja ennen kuin on liian myöhäistä, saavuttaa voitto.” Ja viimeksi tämä kaikkein mieltäliikuttavin kohta, jonka Hän eräänä riemun hetkenään innoittui osoittamaan eräälle kaikkein uskotuimmista ja huomattavimmista seuraajistaan yhtenä Hänen viranhoitonsa varhaisimpana päivänä: ”Mitä muuta sanoisin? Mitä vielä voi kynäni selostaa? Niin raikuva on kutsu, joka kajahtaa Abhá-Valtakunnasta, että kuolevaiset korvat ovat vähällä tulla kuuroiksi sen värähtelystä. Minusta näyttää, että koko luomakunta on murtumassa ja halkeamassa kahtia niiden Jumalan käskyjen murskaavasta vaikutuksesta, joita jaellaan kunnian valtaistuimelta. Tämän enempää en voi kirjoittaa.”

Kalliisti rakastetut ystävät! On sanottu tarpeeksi ja lainalauseina esitetyt otteet Báb'in ja Bahá'u'lláh'in sekä 'Abdu'l-Bahá'n kirjoituksista ovat kyllin lukuisat ja vaihtelevat saamaan tunnollisen lukijan vakuuttuneeksi tämän ainutlaatuisen ajanjakson ylevyydestä maailman uskonnollisessa historiassa. Olisi täysin mahdotonta liikaa suurennella sen merkitystä tai yliarvioida sitä vaikutusvaltaa, joka sillä jo on ja jota sen täytyy lisääntyvästi saada sitä mukaa kuin sen ylevä järjestelmä puhkeaa kukkaan romahtavan kulttuurin sekasorron keskellä.

Kenelle tahansa, joka saattaa lukea näitä sivuja, varoituksen sana näyttää kuitenkin sopivalta ennenkuin jatkan edelleen väittelyni kehittämistä. Älköön kukaan mietiskellessään Bahá'u'lláh'in Ilmestyksen luonnetta edellämainittujen kohtien valossa käsittääkö väärin sen asemaa tai tulkitko väärin sen Tekijän tarkoitusta. Jumaluutta, joka on sanottu kuuluvaksi niin ylhäiselle Olennolle ja

täydellistä Jumalan nimien ja ominaisuuksien lihaksitulemista niin korkeassa Persoonassa ei pitäisi missään olosuhteissa käsittää väärin tai tulkita virheellisesti. Ihmistemppele, josta on tehty niin valtavan Ilmestyksen ilmaisukeino on, jos olemme uskollisia Uskomme periaatteille, aina pysytettävä täysin erotettuna tuosta ”sisimmästä Henkien Hengestä” ja ”ikuisesta Sisintä Olemusten Sisimmästä Olemuksesta” - tuosta näkymättömästä, mutta järkipäisestä Jumalasta, Joka, miten paljon tahansa sitten ylistämme Hänen maanpäällisten Ilmestystensä jumaluutta, ei voi millään muotoa ruumiillistaa rajatonta, tuntematonta, katoamatonta ja kaikki sisäänsä sulkevaa Todellisuuttaan kuolevaisen olennon konkreettiseen ja rajoitettuun ruumiiseen. Todellakin, Jumala, Joka voisi siten ruumiillistaa Oman todellisuutensa, lakkaisi Bahá'u'lláh'in opetusten valossa viipymättä olemasta Jumala. Niin kehittymätön ja mielikuvituksellinen teoria Jumalan ruumiillistumisesta on yhtä kaukana Bahá'í-Uskon perusehdoista ja yhtä vastakohtainen niille kuin yhtä mahdottomat panteistiset ja antropomorfistiset käsitykset Jumalasta – jotka molemmat ehdottomasti kielletään Bahá'u'lláh'in lausunnoissa, samoin kuin se harhakuva, jota ne esittävät. Hän, Joka lukemattomissa kohdissa väittää lausuntojensa olevan ”Jumalolennon Äänen, Itse Jumalan Kutsun” vakuuttaa Kitáb-i Íqán'issa näin: ”Jokaiselle tarkkaavaiselle ja valistuneelle sydämelle on selvä, että Jumala, Tuo tuntematon Sisintä Olemus, Jumalolento, on äärettömän paljon kaikkien inhimillisten ominaisuuksien yläpuolella, sellaisten kuin aineellinen olemassaolo, kohoaminen ja laskeutuminen, lähtö ja paluu ... Hän on ja on aina ollut Sisimmän Olemuksensa ikiaikaiseen ikuisuuteen verhottuna ja on Hän Omassa Todellisuudessaan pysyvä ikuisesti ihmissilmiltä kätkettynä ... Hän seisoo korotettuna kaiken eron ja yhteyden sekä läheisyyden ja etäisyyden tuolla- ja yläpuolella ... 'Jumala oli yksin eikä ollut ketään muuta kuin Hän', on varma todiste tästä totuudesta.”

Puhuessaan Jumalasta Bahá'u'lláh selittää: ”Ammoisista ajoista asti Hän, Jumalolento, on ollut verhottuna Oman ylennetyt Itsensä sanomattomaan loukkaamattomuuteen ja on ikuisesti pysyvä kätkettynä Oman tuntemattoman Sisimmän Olemuksensa läpipääsemättömään salaisuuteen... Kymmenentuhatta Profeettaa, jokainen Mooseksen vertainen on kuin ukkosen lyömänä etsiskelynsä Siinailla Hänen torjuvan äänensä voimasta: 'Et ole koskaan Minua näkevä!'; sillä välin kun lukematon joukko Sanansaattajia, jokainen yhtä ylhäinen kuin Jeesus, pysyy paikoillaan taivaallisilla valtaistuimillaan kuullessaan kiellon: 'Et tule milloinkaan käsittämään Minun Sisäistä Olemustani!' ” Ollessaan yhteydessä Jumalaan Bahá'u'lláh vakuuttaa: ”Kuinka ymmälle joudunkaan, arvoton kun olen, yrittäessäni koettaa päästä perille Sinun tuntemuksesi pyhistä syvyyksistä! Miten hyödyttömiä ovatkaan ponnistukseni yrittäessäni havainnollistaa sen voiman suuruutta, joka on synnynnäisenä Sinun kättesi töissä – Sinun luovan voimasi ilmaisemisessa!” Vielä eräässä toisessa rukouksessa, joka on ilmaistu Hänen omalla käsialallaan, Hän todistaa: ”Oi Jumalani! Kun mietiskelen sukulaisuutta, joka sitoo minut Sinuun, niin se yllyttää minut julistamaan kaikille luoduille 'totisesti Minä olen Jumala!'; ja kun otan huomioon oman itseni, katso, huomaa sen tomua halvemmaksi!” Edelleen Bahá'u'lláh lausuu Kitáb-i-Íqán'issa: ”Kun Jumalan tuntemuksen ovi niin ollen on kaikilta olennoilta suljettuna, Hän, Tuo rajattoman armon Alkulähde... on sallinut noiden Pyhyiden loistavien Jalokivien ilmaantua hengen valtakunnasta ihmistemppelein jalossa muodossa ja tulla kaikkien ihmisten silminnähtäviksi, että he voisivat ilmoittaa maailmalle muuttumattoman Olennon salaisuuksia ja kertoa Hänen katoamattoman Sisimmän Olemuksensa käsittämättömyyksistä... Jumalan Profeetat, Hänen kaunismuotoisensa, Hänen pyhät ja valitut Sanansaattajansa ovat kaikki poikkeuksetta Hänen

nimiensä kantajia ja Hänen ominaisuuksiensa ruumiillistumia... Nämä Pyhyiden Pyhäköt, nämä alkuperäiset Kuvastimet, jotka heijastavat katoamattoman kirkkauden Valoa, ovat vain ilmauksia Hänestä, Joka on Näkymättömistä kaikkein Näkymättömin.”

Se, että Bahá'u'lláh'ia olisi Hänen Ilmestyksensä valtavasta voimakkuudesta huolimatta pidettävä pääasiallisena yhtenä näistä Jumalan Ilmestyksistä, eikä koskaan samastettava näkymättömän Todellisuuden, Jumaluuden Sisimmän Olemuksen kanssa, on yksi Uskomme päävakaumuksia – vakaumus, joka ei milloinkaan saisi hämärtyä ja aitous, jota ei kenenkään sen seuraajista tulisi sallia saatettavan epäilyksen alaiseksi.

Bahá'í-Ilmaiseminen ei myöskään, vaikka se väittääkin olevansa profeetallisen ajanjakson korkein aste ja kaikkien aikojen lupauksen täyttymys, yritä missään olosuhteissa kumota noita ensimmäisiä ja ikuisia periaatteita, jotka elähdyttävät sitä edeltäneitä Uskontoja ja ovat niiden perustana. Se hyväksyy ja vahvistaa niiden jokaisen laillisesti saaman Jumalan lahjoittaman arvovallan sen horjumattomimpana ja lopullisena perustana. Se ei katsele niitä missään muussa valossa kuin yhden ja saman uskonnon ikuisen historian ja lakkaamattoman kehityksen eri asteina, jumalallisen ja jaottoman, josta se itse muodostaa vain täydentävän osan. Se ei koeta himmentää niiden jumalallista alkuperää, eikä vähentää niiden suunnattomien saavutusten tunnettua tärkeyttä. Se ei voi hyväksyä mitään yritystä, joka koettaa vääristellä niiden peruspiirteitä tai tehdä tyhjäksi ne totuudet, joita ne juurruttavat mieliin. Sen opetukset eivät poikkea hiuksenkaan vertaa niistä totuuksista, joita ne uskollisesti säilyttävät, eikä sen sanoman painavuus vähennä rahtua eikä hiukkastakaan siitä vaikutusvallasta, jota ne käyttävät, tai siitä uskollisuudesta, jota ne herättävät. Kaukana siitä, että sen tarkoituksena olisi kumota henkistä perustaa maailman uskonnollisissa järjestelmissä, sen yleisesti tunnustettuna muuttumattomana tarkoituksena on laajentaa niiden perustaa, selittää uudelleen niiden pääperiaatteita, saattaa sopusointuun niiden tarkoitukset, vahvistaa uudestaan niiden elämä, näyttää toteen niiden ykseys, palauttaa entiselleen niiden opetusten alkuperäinen puhtaus, rinnastaa niiden toiminnot ja auttaa niiden kaikkien korkeimpien pyrkimysten toteuttamisessa. Nämä jumalallisesti ilmaistut uskonnot, kuten eräs tarkka havaitsija on sen lausunut, ”eivät ole tuomitut kuolemaan, vaan syntymään uudelleen... ’Eikö lapsi kuole nuorukaisessa ja nuorukainen täysi-ikäisessä; ja kuitenkin ei lapsi eikä nuorukainen joudu hukkaan?’ ”

Bahá'u'lláh selittää Kitáb-í-Ígán'issa: ”Ne, Jotka ovat Totuuden Valonlähteitä ja kuvastimia, jotka heijastavat Jumalallisen Ykseyden valoa, minä tahansa aikana tai ajanjaksona heidät on lähetetty alas ikivanhan kirkkauden näkymättömistä asunnoistaan tähän maailmaan kasvattamaan ihmisten sieluja ja verhoamaan armolla kaikki luodut, ovat varustetut muuttumattomasti kaikkiherättävällä voimalla ja verhotut voittamattomaan yliherruuteen... Nämä pyhitetyt Kuvastimet, nämä ikivanhan kirkkauden Päivänkoitot, ovat kaikki Hänen edustajiaan maan päällä. Hänen, Joka on maailmankaikkeuden keskeinen kehä, sen sisin olemus, ja lopullinen tarkoitukset. Hänestä virtaa heidän tietonsa ja voimansa; Hänestä polveutuu heidän yliherruutensa. Heidän kasvojensa kauneus on vain heijastus Hänen näköisyydestään ja heidän ilmaisemisensa vain Hänen kuolemattoman kunniansa merkki... Heidän kauttaan on annettu perinnöksi armo, joka on loppumaton, ja heissä on ilmaistu Valo, joka ei koskaan voi himmetä... Ihmiskieli ei voi milloinkaan sopivasti laulaa heidän

ylistystään, eikä ihmislausunto esittää heidän salaisuuttaan.” Hän lisää: ”Koska nämä taivaan Valtaistuimen Linnut ovat kaikki lähetetyt alas Jumalan Tahdon taivaasta, ja kun he kaikki nousevat julistamaan Hänen vastustamatonta Uskoa, heitä pidetään sen tähden yhtenä ja samana sieluna ja persoonana... He oleskelevat kaikki samassa tabernaakkelissa, leijailevat samassa taivaassa, istuvat samalla valtaistuimella, kaiuttavat samaa puhetta ja julistavat samaa Uskoa... He eroavat toisistaan vain ilmaisemisensa määrään ja heidän valonsa suhteelliseen voimaan nähden... Se, että nämä Irrottautumisen Sisimmät Olemukset eivät ole näkyvästi paljastaneet jotakin Jumalan ominaisuutta, ei mitenkään merkitse sitä, että ne, jotka ovat Jumalan ominaisuuksien Päivänkoittoa ja Hänen pyhien nimiensä Aarre-aittoja, eivät todellisuudessa olisi niitä omistaneet.”

Olisi myös muistettava, että niin suuri kuin se voima onkin, joka on paljastettu tässä Ilmestyksessä, ja miten laaja tahansa sen Dispanssin ulottuvaisuus, jonka sen Alkuunpanija on paljastanut, se nimenomaisesti torjuu väitteen, että sitä olisi pidettävä viimeisenä Jumalan tahdon ja tarkoituksen ilmaisemisena ihmiskunnalle. Sellaisen mielikuvan luominen sen luonteesta ja toiminnoista merkitsisi samaa kuin sen asian pettäminen ja sen totuuden kieltäminen. Se on ehdottomasti ristiriidassa sen peruserätyksen kanssa, joka on Bahá'í-vakaumuksen vahvana perustana, periaate, että uskonnollinen totuus ei ole ehdoton, vaan suhteellinen, että Jumalallinen Ilmaiseminen on hyvin järjestettyä, jatkuvaa ja edistävää, eikä häilyvä tai lopullinen. Todellakin, se miten Bahá'u'lláh'in Uskon seuraajat torjuvat minkä tahansa väitteen lopullisuudesta, jonka jokin menneen ajan Profeetan käytäntöön saattama uskonnollinen järjestelmä mahdollisesti esittää, on yhtä selvä ja ehdoton kuin heidän oma kieltäytymisensä vaatimasta tuota samaa lopullisuutta sille Ilmestykselle, jonka kanssa he samastavat itsensä. ”Uskoa, että kaikki ilmaiseminen on loppunut, että Jumalan armon valtaportit ovat suljetut, ettei ikuisen pyhyiden päivänkoitteista aurinko enää uudelleen nousisi, että iankaikkisen anteliaisuuden valtameri on ikuisiksi ajoiksi tyyntynyt, ja että ikivanhan kirkkauden pyhäköstä Jumalan Sanansaattajat ovat lakanneet tulemasta silminnähäviksi” täytyy merkitä jokaisen Uskon seuraajan silmissä vakavaa ja anteeksiantamatonta poikkeamista yhdestä sen kaikkein hellimmin vaalituista ja pohjimmaisista periaatteista.

Viittaus joihinkin jo lainattuihin Bahá'u'lláh'in Ja 'Abdu'l-Bahá'n lausuntoihin riittää varmasti vahvistamaan tämän tärkeimmän periaatteen totuuden niin, ettei jää epäilyksen häivettä. Eiköhän seuraavaa kohtaa Kätkeytyistä Sanoista voitane niinikään pitää sanasta sanaan selitettynä kuvaannollisena viittauksena Jumalallisen Ilmaisemisen vähitellen tapahtuvaan edistymiseen ja sen Tekijän tunnustuksena siitä, ettei se Sanoma, joka on uskottu Hänelle, ole lopullinen ja viimeinen ilmaus Kaikkivaltiaan tahdosta ja opastuksesta? ”Oi Oikeudenmukaisuuden Poika! Yön aikana tuon kuolemattoman Olennon kauneus on lähtenyt vilpittömyyden smaragdinvihreistä korkeuksista Sadratu'l-Muntahá'n itkien ja valittaen niin, että korkeuksien väkilaumat ja ylhäisen valtakunnan asukkaat valittavat Hänen vaikerointiaan. Sen jälkeen kysyttiin: Miksi tämä valitus ja itku? Hän vastasi: Kuten oli määrätty, Minä viivyn odotellen vilpittömyyden kunnaalla enkä saanut tuntea henkäystäkään maan päällä asuvien vilpittömyydestä. Sitten saatuani kutsun palata Minä tarkkailin, ja katso, eräät pyhyiden kyyhkyskärsivät tuskia maailman koirien kynsissä. Siitä syystä taivaan Neito riensi ilmoille verhoamattomana ja säteilevänä salaperäisestä kartanostaan ja tiedusteli heidän nimiään. Kaikki ilmoitettiin, paitsi yhtä. Vaadittaessa sen ensimmäinen kirjain ilmaistiin, jolloin

taivaan kammioitten asukkaat kiiruhtivat esille autuutensa asuinsijoilta. Kun toinen kirjain lausuttiin, joka ainoa heistä vaipui maahan. Sillä hetkellä sisimmän pyhäköstä kuului ääni: Siihen saakka eikä pitemmälle'. Totisesti Me todistamme siitä, mitä he ovat tehneet ja yhä tekevät."

Bahá'u'lláh todistaa tästä totuudesta selvemällä kielellä eräässä Muistiossaan, joka ilmaistiin Adrianopolissa: "Totisesti tiedä, että huntua, joka kätkee kasvomme, ei ole täydellisesti nostettu. Me olemme ilmaisseet Itsemme siinä määrin, joka vastaa Meidän aikamme ihmisten kyvykkyyttä. Jos Ikivanha Kauneus paljastettaisiin kirkkautensa täydellisyydessä, kuolevaiset silmät sokaistaisiin Hänen paljastamisensa häikäisevästä voimakkuudesta."

Súriy-í-Sabr'issa, joka ilmaistiin jo vuonna 1863, aivan ensimmäisenä päivänä Hänen saavuttuaan Ridván'in puutarhaan, Hän vakuuttaa näin: "Jumala on lähettänyt alas Sanansaattajiaan Mooseksen ja Jeesuksen seuraajiksi ja tulee jatkuvasti niin tekemään 'loppuun saakka, jolla ei loppua ole'; niin että Hänen armoansa suotaisiin jatkuvasti Jumalan anteliaisuuden taivaasta ihmiskunnalle."

Bahá'u'lláh julistaa vielä selvemmin: "En pelkää Omasta puolestani, levottomuuteni koskee Häntä, Joka tullaan lähettämään luoksenne Minun jälkeeni – Hänen, jolle tullaan antamaan suuri valta ja mahtava yliherruus." Ja jälleen Hän kirjoittaa Súriy-í-Haykal'issa: "Ilmaisemillani sanoilla ei tarkoiteta Minua Itseäni, vaan oikeammin sanoen Häntä, Joka on tuleva Minun jälkeeni. Tästä on todisteena Jumala, Kaikkietävä." Hän lisää: "Älkää menetelkö Hänen kanssaan niinkuin olette menettelleet Minun kanssani."

Seikkaperäisemmässä kohdassa Báb puolustaa samaa totuutta kirjoituksissaan. Hän kirjoittaa perialaisessa Bayán'issa: "On selvää ja ilmeistä, että kaikkien edellisten Dispanssien päämääränä on ollut valmistaa tietä Muhammed'in, Jumalan Apostolin saapumiselle. Näillä, Muhammedin Dispanssi mukaanluettuna, on vuorostaan ollut kohteenaan Ilmestys, josta Qá'im julisti. Tämän Ilmaisemisen perustana olevana tarkoituksena, kuin myöskin niiden, jotka olivat sen edelläkävijöitä, on samaten ollut ilmoittaa Hänen Uskonsa saapumisesta, Jonka Jumala on Ilmaiseva. Ja tällä Uskolla – Hänen Uskollaan, Jonka Jumala on Ilmaiseva, on vuorostaan yhdessä sitä edeltäneiden Ilmaisemisten kanssa päämääränään Ilmestys, Joka on määrätty seuraamaan sitä, ja viimeksimainitulla ei mitään vähempää kuin sitä edeltäneillä Ilmestyksilläkään, vaan sen on valmistettava tietä Ilmestykselle, joka on vielä seuraava. Totuuden Auringon nousemis- ja laskemisprosessi tulee näin jatkumaan rajoittamattomasti – prosessi, jolla ei ole ollut alkua ja jolla ei tule olemaan loppua."

Bahá'u'lláh selostaa tässä yhteydessä: "Varmuudella tiedä, että jokaisessa Dispanssissa Jumalan Ilmestyksen valoa on armosta suotu ihmisille suoranaudessa suhteessa heidän henkiseen kyvykkyyteensä. Tarkastele aurinkoa. Miten heikot ovatkaan sen säteet sillä hetkellä kun se ilmaantuu taivaanrannalle. Miten sen lämpö ja voima asteittain lisääntyvät sen lähestyessä huippukohtaansa, tehden sillävälillä kaikki luodut kykeneviksi mukautumaan sen valon lisääntyvään voimakkuuteen. Miten tasaisesti se heikkenee kunnes se saavuttaa laskukohtansa. Jos se yhtäkkiä paljastaisi siinä salassa olevat voimat, se epäilemättä aiheuttaisi vahinkoa kaikille luoduille... Samaten, jos Totuuden Aurinko yhtäkkiä paljastaisi sen ilmaisemisen varhaisimmilla asteilla täyden määrän niistä voimista, jotka Kaikkivaltiaan ennaltaharkinta on sille lahjoittanut, ihmisymmärryksen

maailma autioituisi ja häviäisi; sillä ihmisten sydämet eivät voisi kestää sen ilmaisemisen suurta määrää eivätkä kykenisi heijastamaan sen valon sädeloistoa. Kahuissaan ja kukistettuina ne lakkaisivat elämästä.”

Näiden selvien ja ratkaisevien esitysten valossa, meidän ilmeisenä velvollisuutenamme on tehdä jokaiselle totuuden etsijälle epäilemättömän selväksi, että ”alusta asti, jolla ei ole alkua” yhden ainoan tuntemattoman Jumalan Profeetat, Bahá'u'lláh Itse mukaanluettuna, ovat kaikki Jumalan armon kanavina, Hänen ykseytensä edustajina, Hänen valonsa kuvastimina ja Hänen tarkoituksensa ilmaisijoina, saaneet tehtäväkseen paljastaa ihmiskunnalle ainaisesti lisääntyvän määrän Hänen totuuttaan, Hänen tutkimatonta tahtoaan ja Jumalallista opastustaan, ja tulevat jatkuvasti ”loppuun saakka, jolla loppua ei ole” armosta suomaan yhä täydellisempiä ja valtavampia paljastuksia Hänen rajattomasta voimastaan ja kirkkaudestaan.

Meidän sopisi hyvinkin punnita sydämissämme Bahá'u'lláh'in ilmaisemasta rukouksesta seuraavia kohtia, jotka vakuuttavat silmäänpestävästi ja ovat lisätodistuksena sen suuren ja olennaisen totuuden todellisuudesta, joka on aivan ytimenä Hänen Sanomassaan ihmiskunnalle: Ylistys olkoon Sinulle, Oi Herra minun Jumalani, Sinun tutkimattoman säädöksesi ihmeellisistä ilmaisemisista ja niistä moninaisista kärsimyksistä ja koettelemuksista, jotka olet minulle itselleni määrännyt. Kerran luovutit minut Nimrod'in käsiin; kerran taas sallit Faaraon raipan ahdistaa minua. Sinä yksin voit kaikkikäsitteävän tietosi ja Tahtosi toiminnasta arvioida niitä lukemattomia kärsimyksiä, joita olen saanut kestää heidän käsissään. Lisäksi heitit minut jumalattomien vankikoppiin vain siitä syystä, että olin innoitettu kuiskaamaan Sinun Valtakuntasi kaunismuotoisten asukasten korviin vihjeen siitä näystä, jolla Sinä olit tietosi kautta innoittanut minua ja paljastanut minulle sen tarkoituksen Sinun mahtisi voimalla. Ja lisäksi määräsit, että minut mestattaisiin epäuskoisten miekalla. Taas minut ristiinnaulittiin sen tähden, että olin paljastanut ihmisten nähtäväksi Sinun ihanan loistavan ykseytesi kätketyt jalokivet, siksi, että olin ilmaissut heille Sinun riippumattoman ja ikuisen valtasi ihmeelliset merkit. Miten armottomia olivatkaan nöyryytykset, joihin minut hukutettiin myöhempanä aikana Karbilá'n tasangolla! Miten hyljätyksi tunsinkaan itseni kansasi keskuudessa; minkälaiseen avuttomuuden tilaan minut saatettiinkaan tuossa maassa! Kun sellaiset halpamaisuudetkaan eivät tyydyttäneet heitä, ahdistajani leikkasivat pääni poikki ja kantaen sitä korkealla maasta maahan kävelivät edestakaisin sen kanssa epäuskoisten kansanjoukkojen sitä tuijottaessa ja jättivät sen vakuudeksi turmeltuneiden ja petollisten valtaistuimille. Myöhemmin minut pantiin riippumaan ja rinnastani tehtiin maalitaulu vihamiesten pahansuopaisen julmuuden nuolille. Jäseneni ammuttiin seulaksi kuulilla ja ruumiini revittiin palasiksi. Vihdoin, katso kuinka salakavalat viholliseni tänä päivänä ovat liittoutuneet minua vastaan ja jatkuvasti punovat salajuonia tiputtaakseen vihan ja pahanilkisyyden myrkkyä Sinun palvelijoittesi sieluihin. Kaikella voimallaan he suunnittelevat toteuttaakseen tarkoituksensa... Niin tuskallinen kuin tilani onkin, Oi Jumala, Kalliisti rakastettuni, kannan kiitosta Sinulle ja henkeni on kiitollinen kaikesta, mikä on kohdannut minua Sinun hyvän tahtosi tiellä. Tyydyn siihen, mitä Sinä minulle määräsit ja lausun tervetulleeksi kuinka tuhoisat tuskat ja surut tahansa, joita minun on kestättävä.”

Báb

Kalliisti rakastetut ystävät! Se, että Báb, Bábi-Dispanssin käytäntöönsaattaja, on täydellisesti oikeutettu Jumalan riippumattoman Ilmestyksen asemaan, että Hänet on varustettu korkeimmalla voimalla ja arvovallalla ja että Hän käyttää kaikkia itsenäiseen Profeettatehtävään kuuluvia oikeuksia ja etuoikeuksia, on vielä yksi perustotuus, jota Bahá'u'lláh'in Sanoma hellittämättömästi julistaa ja jota sen seuraajien on lujasti puolustettava. Ettei Häntä tule pitää vain Bahá'í-Ilmestyksen innoitettuna Edelläkävijänä, että Hänen persoonassaan, josta Hän Itse todistaa persialaisessa Bayán'issa, kaikkien Häntä edeltäneiden Profeettojen päämäärä on toteutettu, on totuus jota tunnen velvollisuudekseni selittää ja korostaa. Me epäonnistuisimme epäilemättä velvollisuudessamme tunnustamaamme Uskoa kohtaan ja loukkaisimme yhtä sen pääperiaatteista, jos me sanoillamme tai käyttäytymisellämme epäröisimme tunnustaa tämän Bahá'í-vakaumuksen luonnollisia johtopäätöksiä, tai kieltäytyisimme avomielisesti kannattamasta sen aitoutta ja todistamasta sen totuudesta. Todellakin, päävaikuttimena, joka yllytti minua ryhtymään Nabíl'in kuolemattoman Kertomuksen julkaisemis- ja kääntämistehtävään on ollut saattaa jokainen Uskon seuraaja lännessä kykeneväksi paremmin ymmärtämään ja helpommin käsittämään Hänen ylevän asemansa tavattomia seurauksia, sekä ihailemaan ja rakastamaan Häntä kiihkeämmin.

Ei voi olla epäilystäkään siitä, että oikeus Kaikkivaltiaan Báb'ille määräämään kaksinaiseen asemaan, väite, jonka Hän Itse on niin rohkeasti esittänyt, jonka Bahá'u'lláh on yhä uudelleen myöntänyt todeksi ja jolle 'Abdu'l-Bahá'n Viimeinen Tahto ja Testamentti on lopullisesti antanut juhlallisen vahvistuksensa, on kaikkein tunnusomaisimpana peruspiirteenä Bahá'í-Dispanssissa. Se on lisätodistus sen ainutlaatuisuudesta, lisäten tavattomasti sitä väkevyyttä sekä sitä salaperäistä voimaa ja arvovaltaa, jolla tämä pyhä ajanjakso on varustettu. Todellakin, Báb'in suuruus ei ole pääasiallisesti siinä, että Hän on jumalallisesti määrätty Edelläkävijä niin ylivoimaiselle Ilmestykselle, vaan paremminkin siinä, että Hän on ollut varustettu niillä kyvyillä, jotka ovat synnynnäisiä erillisen uskonnollisen Dispanssin käytäntöönsaattajassa ja siinä, että Hän on kantanut itsenäisen Profeettatehtävän valtikkaa sellaisessa asemassa, jolle Häntä edeltäneiden Sanansaattajien asema ei voi vetää vertoja.

Hänen Dispanssinsa lyhyt kesto aika, rajoitettu alue, jolla Hänen lakinsa ja määräyksensä ovat saatetut vaikuttamaan, eivät ole minkäänlaisena koetuskivenä, millä sen Jumalallista alkuperää voitaisiin arvostella sekä arvioida sen sanoman voimaa. Bahá'u'lláh Itse selittää: ”Että niin lyhyen välin piti erottaa tämän kaikkein mahtavimman ja ihmeellisemmän Ilmestyksen Minun omasta edellisestä Ilmauksestani on salaisuus, jota kukaan ihminen ei voi paljastaa ja sellainen arvoitus, jota mikään ymmärrys ei voi käsittää. Sen kesto aika oli ennakolta säädetty, eikä kukaan ihminen ole milloinkaan pääsevä perille sen perusteesta, paitsi ja kunnes hänelle ilmoitetaan Minun Kätketyn Kirjani sisällöstä.” Bahá'u'lláh selittää edelleen Kitáb-i-Badí'ssa, eräässä teoksessaan, joka kumoo Bayán'in kansan todistelut: ”Katsokaa, katsokaa, miten välittömästi tämän ihmeellisen, tämän kaikkein pyhimmän ja armeliaimman Dispanssin yhdeksannen vuoden loppuunsaattamisen jälkeen, tarpeellinen määrä puhtaita ja täysin pyhittäytyneitä ja synnistä puhdistautuneita sieluja oli mitä salaisimmin kruunattu.”

Hämmästyttävät tapahtumat, jotka ovat ilmoittaneet Bábí-Dispanssin Perustajan tulosta, Hänen oman monivaiheisen elämänsä dramaattiset olosuhteet, Hänen marttyyrikuolemansa yliluonnollinen murhenäytelmä, taikavoima, jolla Hän vaikutti kaikkein ylhäisimpiin ja mahtavimpiin maanmiehiinsä, josta kaikesta Nabíl'in liikuttavan kertomuksen jokainen luku todistaa, olisi jo itsessään pidettävä riittävänä todistuksena siitä lainvoimaisuudesta, jolla Hän vaati itselleen, niin korkean aseman Profeettojen joukossa.

Kuinka havainnollinen tahansa se kirjallinen muistitieto lieneekään, jonka etevä kronikoitsija on Hänen elämästään jättänyt perinnöksi myöhemmille sukupolville, niin valaisevan kertomuksen täytyy kalveta sen hehkuvan kunnioituksenosoituksen rinnalla, jonka Bahá'u'lláh'in kynä on osoittanut. Tätä kunnioituksenosoitusta Báb Itse on, väitteensä selvällä tehostamisella ylen määrin kannattanut, samalla kun 'Abdu'l-Bahá'in kirjalliset todistukset ovat voimakkaasti vahvistaneet sen luonnetta ja valaisleet sen merkitystä.

Missä sitten, ellei juuri Kitáb-i-Íqán'issa, Bábí-Dispanssin tutkija voisi koettaa etsiä noita vahvistuksia, jotka epäilemättömästi todistavat siitä voimasta ja hengestä, jota ei kukaan ihminen, ellei hän ole Jumalan Ilmestys, voi ilmaista? Bahá'u'lláh huudahtaa: "Voisiko sellaista saattaa silminnähtäväksi, paitsi Jumalan Ilmestyksen vallan kautta ja Jumalan voittamattoman Tahdon voimasta? Jumalan oikeudenmukaisuuden kautta! Jos joku miettisi sydämessään niin suurta Ilmestystä, sellaisen ilmaiseminen yksistään saattaisi hänet ymmälle! Jos kaikkien ihmisten sydämet ahdettaisiin hänen sydämeensä niin hän sittenkin epäröisi antautua niin suunnattomaan yritykseen." Toisessa kohdassa Hän vakuuttaa: "Ei mikään silmä ole nähnyt niin suurta armeliaisuuden vuodatusta eikä mikään korva ole kuullut sellaista armeliaisuuden Ilmaisemista... 'Muuttumattomuudella varustetuille' Profeetoille, joiden ylevyys ja kirkkaus loistaa kuin aurinko, on jokaiselle suotu kunnia ilmaista Kirja, jonka kaikki ovat nähneet ja jonka säkeet ovat tulleet asianmukaisesti vahvistetuiksi. Kun taas ne säkeet, jotka ovat sataneet tästä jumalallisen armon pilvestä, ovat olleet niin runsaslukuisia, ettei kukaan vielä ole kyennyt arvioimaan niiden määrää... Kuinka he voivat väheksyä tätä Ilmestystä? Onko mikään ajanjakso ollut todistajana sellaisille merkityksellisille tapahtumille?"

Puhuessaan niiden sankarien ja marttyyrien luonteesta ja vaikutusvallasta, jotka Báb'in voima oli niin taikavoimaisesti muuttanut, Bahá'u'lláh ilmaisee seuraavan: "Elleivät nämä henkiset kumppanukset ole todellisia Jumalan tavoittelijoita, ketä sitten voitaisiin kutsua tällä nimellä?... Jos nämä kumppanukset kaikkine hämmästyttävine todistuksineen ja ihmeellisine tekoineen ovat vilpillisiä, kuka on arvollinen väittämään omistavansa totuuden?... Onko maailma Aatamin päivistä asti ollut sellaisen kiihkön ja ankarien levottomuuksien silminnäkijänä?... Minusta näyttää, että kärsivällisyys paljastui vain heidän mielenlujuutensa ansiosta ja itse uskollisuus synnytettiin vain heidän teoistaan."

Haluten korostaa Báb'in ylhäisen aseman ylevyyttä verrattuna menneen ajan Profeettojen asemaan, Bahá'u'lláh vakuuttaa tuossa samassa epistolassa: "Ei mikään ymmärrys voi käsittää Hänen Ilmestyksensä luonnetta, eikä mikään tieto voi sisältää Hänen Uskonsa täyttä määrää." Sitten Hän viittaa todistelunsa vahvistukseksi seuraaviin ennustuksellisiin sanoihin: "Tieto on kaksikymmentä seitsemän kirjainta. Kaikki, mitä profeetat ovat paljastaneet on kaksi kirjainta siitä. Ei kukaan

ihminen siihen asti ole tuntenut muuta kuin nämä kaksi kirjainta. Mutta kun Qá'im on nouseva, Hän on saava aikaan jäljellä olevien kahdenkymmenen viiden kirjaimen paljastuksen." Hän lisää: "Katso, miten tärkeä ja ylhäinen Hänen asemansa on! Hänen korkea asemansa voittaa kaikkien Profeettojen aseman ja Hänen Ilmestyksensä käy heidän kaikkien valittujensa ymmärryksen ja käsityksen yli." Hän lisää vielä: "Hänen Ilmestyksestään joko ei ole ilmoitettu Jumalan Profeetoille, Hänen pyhimyksilleen ja valituilleen, tai he eivät ole sitä, Jumalan tutkijatonta käskyä noudattaen, paljastaneet."

Kaikista kunnioituksenosoituksista, joita Bahá'u'lláh'in erehtymätön kynä on hyväksi nähnyt kantaa Báb'in, Hänen "Kaikkein-Rakastetuimpansa" muistolle, kaikkein muistettavin ja liikuttavin on tämä lyhyt, mutta puhuva kohta, joka niin suuresti lisää tuon saman epistolan loppukohtien arvoa. Hän kirjoittaa viitaten niihin tuskallisiin koettelemuksiin ja vaaroihin, jotka ahdistavat Häntä Bagdad'in kaupungissa: "Kaikkien niiden keskellä Me seisomme elämä kädessämme kokonaan alistuen Hänen Tahtoonsa, että ehkä Jumalan laupeudesta ja armosta tämä ilmaistu ja silminnähtävä kirjain (Bahá'u'lláh) voisi panna alttiiksi henkensä uhrina Perusytimen, kaikkein ylevimmän Sanan (Báb'in) tiellä. Hänen kauttaan, Jonka käskystä Henki on puhunut, ellei tätä sielumme kaipuuta olisi ollut, Me emme olisi viipyneet tässä kaupungissa enää hetkeäkään."

Kalliisti rakastetut ystävät! Niin kaikuva ylistys, niin rohkea väitös, Bahá'u'lláh'in kynän julkisuuteen saattamana niin tärkeässä teoksessa, ovat täydellisesti toistettuina kielellä, johon Báb'i-Ilmestyksen Alkulähde on nähnyt hyväksi pukea ne väitteet, jotka Hän Itse on lausunut. Näin Báb julistaa Oman asemansa Qayyúm i-Asmá'ssa: "Minä olen Salaperäinen Temppele, jonka Kaikkivallan Käsi on pystyttänyt. Minä olen Valaisin, jonka Jumalan Sormi on sytyttänyt sen syvennyksessä ja saattanut loistamaan kuolemattomalla kirkkaudella, Olen sen taivaallisen Valon Liekki, joka hehkuu Siinailla iloa säteilevällä Paikalla, ja joka oli kätkeytyneenä keskellä Palavaa Pensasta." "Oi Qurratu'l-'Ayn!" näin Hän puhutellen Omaan itseään huudahtaa tuossa samassa selityksessä: "En tunne Sinussa ketään muuta kuin 'Ylhäisen Tiedoituksen' - Korkeuksien väkijoukon lausuman Tiedoituksen. Tämän nimen kautta todistan, että ne, jotka kiertävät Kunnian Valtaistuinta, ovat aina tunteneet Sinut." Hän lisää edelleen: "Joka-ainaan Profeetan kanssa, Jonka Me olemme lähettäneet alas menneisyydessä, Me olemme vahvistaneet erityisen Liiton, joka koskee 'Jumalan Muistoa' ja Hänen Päiväänsä. Ilmeisinä kirkkauden valtakunnassa ja totuuden voiman kautta ovat 'Jumalan Muisto' ja Hänen Päivänsä niiden enkelien silmissä, jotka kiertävät Hänen armoistuintaan." Ja edelleen Hän vakuuttaa: "Jos haluaisimme niin vallassamme on pakottaa vain yhden ainoan Ilmaisemisemme kirjaimen välityksellä maailman ja kaiken mitä siinä on, vähemmässä kuin silmänräpäyksessä, käsittämään Asiamme totuuden."

Näin Báb puhuu Muhammed Sháh'ille Máh-Kú'n vankilalinnoituksesta: "Minä olen Perusydin, josta kaikki luodut ovat luodut... Minä olen Jumalan Kasvot, joiden loistetta ei milloinkaan voida himmentää, Jumalan Valo, jonka sädeloisto ei milloinkaan voi kalveta... Kaikki taivaan avaimet Jumala on nähnyt hyväksi asettaa oikealle puolelleni, ja kaikki helvetin avaimet vasemmalle puolelleni... Minä olen yksi Jumalan Alkuperäisen Sanan tukipylväistä. Se, joka on tuntenut Minut, on ymmärtänyt kaiken, mikä on totta ja oikeaa ja saavuttanut kaiken, mikä on hyvää ja sopivaa... Perusaine, millä

Jumala on luonut Minut, ei ole savi, mistä toiset ovat muovailut. Hän on suonut Minulle sen, mitä maailmanviisaat eivät milloinkaan voi käsittää, eivätkä uskolliset keksiä.” Halutessaan korostaa niitä rajattomia synnynnäisiä kykyjä, jotka ovat salattuina Hänen Dispanssissaan, Hän kuvaavasti vakuuttaa: ”Jos pienen pieni muurahainen tänä päivänä toivoisi omistavansa sellaisen voiman, että se kykenisi paljastamaan Koraanin kaikkein vaikeatajuisimmat ja eksyttävimmät kohdat, sen toivomus tulee epäilemättä täyttymään, koska ikuisen mahdin arvoitus värähtelee kaikkien luotujen sisimmässä olemuksessa.” ’Abdu’l-Bahá’n selitys niin hätkähdyttävästä väitteestä kuuluu: ”Jos niin avuton luontokappale saattaa tulla varustetuksi niin läpitunkevilla kyvykkyydellä, miten paljon tehokkaamman täytyykään olla sen voiman, joka on vapautettu Bahá'u'lláh'in armon antelioiden vuodatusten kautta!”

Näihin arvovaltaisiin vakuutuksiin ja juhlallisiin selityksiin, joita Bahá'u'lláh ja Báb ovat antaneet, on lisättävä ’Abdu’l-Bahá’n oma eittämätön todistus. Hän, joka on sekä Bahá'u'lláh'in että Báb'in lausuntojen nimetty tulkitsija, vahvistaa, ei ainoastaan ajattelemaalla itsekseen vaan myöskin selvällä ja ehdottoman varmalla kielellä sekä Muistioissaan että Testamentissaan niiden väitteiden totuuden, joihin jo olen viitannut.

Muistioissa, joka on osoitettu eräälle Bahá'ille Mázindarán'issa, jossa Hän paljastaa väärin tulkitun väitteen merkityksen, väitteen, joka oli sanottu kuuluvan Hänelle, koskien Totuuden Auringon nousua tällä vuosisadalla, Hän esittää lyhyesti, mutta vakuuttavasti sen, jonka tulisi aina olla meidän todellisena käsityksenämme kahden Bahá'i-Dispanssiin liittyvän Ilmestyksen välisestä sukulaisuudesta. Hän selittää: ”Esittäessäni sellaisen väitteen en ajatellut ketään muuta kuin Báb'ia ja Bahá'u'lláh'ia, joiden Ilmestysten luonnetta tarkoitukseni oli valaista. Báb'in Ilmestystä voidaan verrata aurinkoon, jonka asema vastaa eläinradan (Zodiakin) ensimmäistä merkkiä – Oinaan merkkiä, jonka aurinko saavuttaa kevätpäiväntasauksena. Bahá'u'lláh'in Ilmestyksen asema toisaalta taas edustaa jalopeuran tähdistön merkkiä, auringon keskikesän- ja korkeinta asemaa. Tällä tarkoitetaan, että tätä pyhää Dispanssia valaisee Totuuden Auringon valo loistaen sen kaikkein korkeimmasta asemasta, sekä loistonsa, lämpönsä ja kirkkautensa täydellisyydessä.”

’Abdu’l-Bahá vakuuttaa vielä selvemmin eräässä toisessa muistiossa: ”Báb, Tuo Ylennetty, on Totuuden Aamu, Jonka valon kirkkaus loistaa kaikille tienoille. Hän on myös Kaikkein Ylhäisimmän Valon Edelläkävijä, Abhá-Valonlähteen. Siunattu Kauneus on Tuo menneiden aikojen pyhien kirjojen lupaama, sen valon Alkulähteen paljastus, joka loisti Siinain vuorella, jonka tuli hehkui Palavan Pensaankeskellä. Me joka-ainoa olemme palvelijoita heidän kynnyksellään ja seisomme jokainen nöyränä vartijana heidän ovellaan.” Hänen vielä voimakkaampi varoituksensa kuuluu: ”Jokaista todistetta ja ennustusta, jokaista todistustapaa, perustuneepa se sitten joko järjenmukaiseen ajatteluun tai pyhien kirjojen ja perimätietojen tekstiin, on pidettävä keskitettynä Bahá'u'lláh'in ja Báb'in olemuksiin. Heissä on löydettävissä niiden täydellinen täyttymys.”

Ja lopuksi Viimeisessä Tahdossaan ja Testamentissaan, Hänen viimeisten toivomustensa jäähyväisohjeittensa talletuspaikassa, Hän seuraavissa kohdissa, jotka ovat erikoisesti tarkoitettut esittämään ohjaavat periaatteet Bahá'i-vakaumukselle, varustaa sinetillä todistuksensa Báb'in

kaksoisasemasta ja sen ylevyydestä: ”Tämä on Bahá'n-kansan (Valon-kansan) vakaumuksen perusta (tulkoon elämäni uhratuksi heidän puolestaan): Hänen pyhyytensä, Tuo Ylennetty (Báb) on Jumalan Ykseyden ja Ainouden Ilmestys ja Ikuisen Kauneuden (Bahá'u'lláh'in) Edelläkävijä. Hänen pyhyytensä Abhá-Kauneus (Bahá'u'lláh) (tulkoon elämäni uhratuksi Hänen uskollisten ystäviensä puolesta) on Jumalan ylin Ilmestys ja Hänen kaikkein jumalallisimman Sisimmän Olemuksensa Päivänkoitto.” Hän lisää voimakkaasti: ”Kaikki muut ovat Hänen palvelijoitaan ja täyttävät Hänen käskynsä.”

‘Abdu'l-Bahá

Kalliisti rakastetut ystävät! Olen edellisillä sivuilla rojhennut yrittää valottaa sellaisia totuuksia, jotka vakavan uskon mukaan sisältyvät Hänen väitteeseensä, Joka on Bahá'í-Ilmaisemisen Alkulähde. Sitäpaitsi olen yrittänyt karkottaa sellaiset väärinkäsitykset, jotka luonnollisesti saattavat johtua kenen tahansa mieleen, joka mietiskelee niin yli-inhimillistä Jumalan kirkkauden ilmaisemista. Olen tehnyt kaikkeni selittääkseni sen jumaluuden merkitystä, jolla Hänen, Joka on niin selittämättömän voiman ilmaisukeino, täytyy olla varustettu. Että Sanoma, jonka Jumala on tänä ajanjaksona valtuuttanut niin ylhäisen Olennon antamaan ihmiskunnalle, tunnustaa jokaisen menneen ajan profeetan käytäntöön saattaman Dispanssin jumalallisen alkuperän ja puolustaa niiden pääperiaatteita, ja on purkamattomasti liitetty jokaiseen niistä; tätä olen myös parhaan kykyni mukaan ottanut huolekseni osoittaa. Sitä, että sellaisen Uskon Luoja, Joka kieltää lopullisuuden väitteen, jota eri uskontokunnat kannattavat, on, huolimatta Oman Ilmestyksensä laajuudesta, luopunut vaatimasta sitä Itselleen, olen samaten katsonut välttämättömäksi todistaa ja tehostaa. Ettei Báb'ia, huolimatta Hänen Dispanssinsa kestoajasta, olisi pidettävä ensi sijassa Bahá'í-Uskon valittuna Edelläkävijänä vaan Yhtenä, Joka on ollut varustettu sillä jakamattomalla arvovallalla, jonka jokainen menneen ajan itsenäinen Profeetta on omaksunut, oli mielestäni vielä sellainen peruseriaate, jonka valaiseminen olisi äärettömän toivottavaa Asian kehityksen nykyisellä asteella.

Harras tunteeni on, että meidän olisi nyt yritettävä selvittää mielessämme 'Abdu'l-Bahá'n hallussaan pitämää asemaa ja sen tärkeyttä tässä pyhässä Dispanssissa. Olisi todellakin vaikeaa meille, jotka olemme niin lähellä sellaista suunnatonta olentoa, ja joita niin mangneettisen persoonallisuuden salaperäinen voima vetää puoleensa, saada selvää ja tarkkaa käsitystä Hänen tehtävästään ja asemastaan, Hänen, Joka ei vain Bahá'u'lláh'in Dispanssissa van koko uskonnollisen historian piirissä, täyttää ainutlaatuisen tehtävän. Vaikkakin liikkuen omalla alallaan ja omaten arvoasteen, joka jyrkästi eroaa Bahá'í-Ilmestyksen Luojan ja Edelläkävijän arvoasteesta, Hän, sen aseman ansiosta, joka on määrätty Hänelle Bahá'u'lláh'in Liiton kautta, muodostaa yhdessä heidän kanssaan sen, jota voidaan nimittää Kolmeksi Päähenkilöksi Uskossa, jolla on luoksepääsemätön asema maailman henkisessä historiassa. Hän kohoo korkealle yhdessä heidän kanssaan, tämän Jumalan alaikäisen Uskonnon kohtaloiden yläpuolelle, sellaiselle tasolle, jolle ei kukaan yksilö tai kokonaisuus, joka hoitaa sen asioita Hänen jälkeensä ja vähintään tuhannen vuoden aikana, voi koskaan toivoa kohoaavansa. Alentaa Hänen ylevä asemansa samastamalla sen niiden asemaan, jotka kantavat hänen arvovaltansa viittaa tai pitämällä sitä suunnilleen samanarvoisena, olisi yhtä vakava kunnioituksen puute, yhtä harhaoppinen usko kuin se, joka haluaa ylentää Hänet asemaan, joka on aivan

yhdenvertainen joko Uskomme Päähenkilön tai sen Edelläkävijän aseman kanssa. Sillä niin leveä kuin se kuilu onkin, joka erottaa 'Abdu'l-Bahá'n Hänestä, Joka on itsenäisen Ilmestymisen Alkulähde, sitä ei koskaan voi pitää samansuuruisena kuin se isompi välimatka, joka on Hänen, Joka on Liiton Keskus, ja Hänen palvelijoittensa välillä, joiden on jatkettava Hänen työtään, mitkä tahansa heidän nimensä, heidän arvoasemansa, heidän tehtävänsä tai heidän tulevat saavutuksensa sitten lienevätkin. Harkitkoon ne jotka ovat tunteneet 'Abdu'l-Bahá'n, jotka oltuaan kosketuksissa Hänen magneettisen persoonansa kanssa ovat oppineet ihailemaan Häntä hellästi ja palavasti, tämän esityksen valossa, Tuon Toisen suuruutta, Jolla on niin paljon korkeampi asema kuin Hänellä.

Ettei 'Abdu'l-Bahá ole Jumalan Ilmestys, ettei Hän, vaikka Hän onkin Isänsä seuraaja, ole samanluonteisessa asemassa, ettei kukaan muu kuin Báb ja Bahá'u'lláh voi koskaan vaatia itselleen sellaista asemaa ennenkuin täysi tuhat vuotta on päättynyt – ovat tosiasioita, jotka kätkeytyvät sekä Uskomme Perustajan että Hänen opetustensa Tulkitsijan selviin lausuntoihin.

Kitáb-í-Aqdas-Kirjassa lausuttu nimenomainen varoitus kuuluu: ”Ken väittää saaneensa Ilmestyksen suoraan Jumalalta ennenkuin täysi tuhat vuotta on kulunut loppuun, sellainen ihminen on epäilemättä valehteleva petkuttaja. Me rukoilemme Jumalaa, että Hän armollisesti auttaisi häntä peruuttamaan ja hylkäämään sellaisen väitteen. Jos hän katuu, Jumala on epäilemättä antava hänelle anteeksi. Kuitenkin, jos hän itsepintaisesti pysyy rikkomuksessaan, Jumala on varmasti lähettävä alas jonkun, joka on käsittelevä häntä ilman sääliä. Totisesti, hirmuinen on Jumala kurittaessaan!” Hän jatkaa lisäkorostukseksi: ”Ken tämän säkeen tulkitsee toisin, kuin mitä sen ilmeinen merkitys on, riistää itseltään Jumalan Hengen ja Hänen armonsa, jotka sulkevat sisäänsä kaikki luodut.” ”Jos ilmaantuisi ihminen,” tämä on vielä toinen vakuuttava selitys, ”ennen kuin täysi tuhat vuotta on kulunut loppuun – jokainen vuosi käsittäen kaksitoista kuukautta Koraanin mukaisesti ja yhdeksäntoista, yhdeksäntoista päivää käsittävää kuukautta, Bayán'in mukaisesti – ja jos sellainen ihminen paljastaa silmienne eteen kaikki Jumalan merkit, hylätkää hänet empimättä!”

'Abdu'l-Bahá'n omat esitykset tämän varoituksen vahvistukseksi eivät ole vähemmän painokkaita ja velvoittavia. Hän julistaa: ”Tämä on varma, järkkymätön vakaumukseni, peittämättömän ja ehdottoman varman uskoni ydin – vakaumus ja usko, jossa Abhá-Valtakunnan asukkaat ovat täydellisesti samaa mieltä kanssani: Siunattu Kauneus on Totuuden Aurinko ja Hänen valonsa totuuden valo. Báb on niinikään Totuuden Aurinko ja Hänen valonsa totuuden valo... Minun asemani on vallanalaisuuden asema – vallanalaisuuden, joka on täydellinen, aito ja todellinen, varmasti vakaannutettu, kestävä, silminnähtävä, ehdottoman varmasti ilmaistu ja jota ei lainkaan voida tulkita... Minä olen Jumalan Sanan Tulkitsija; sellainen on tulkintani.”

Eikö 'Abdu'l-Bahá Omassa Testamentissaan – sellaisella äänensävyllä ja kielellä, joka hyvinkin saattaa hämmästyttää kaikkein paatuneimmat Hänen Isänsä Liiton rikkojista – riistä niiltä heidän pääaseensa, jotka niin kauan ja itsepintaisesti olivat tehneet kaikkensa voidakseen syyttää Häntä siitä, että Hän oli sanoitta vaatinut itselleen yhtäläisen aseman kuin se, mikä Bahá'u'láh'illa on? Näin julistaa yksi kaikkein tärkeimmistä kohdista tuossa viimeisessä asiakirjassa, joka on jätetty pysyväisesti ilmaisemaan poistuneen Mestarin ohjeet ja toivomukset: ”Bahá'n-kansan vakaumuksen perusta on tämä, Hänen Pyhyytensä Tuo Ylennetty (Báb) on Jumalan Ykseyden ja Ainouden Ilmestys ja

Ikuisen Kauneuden Edelläkävijä. Hänen Pyhyytensä Abhá-Kauneus (Bahá'u'lláh) (tulkoon elämäni uhratuksi Hänen uskollisten ystäviensä puolesta) on Jumalan Ylin Ilmestys ja Hänen kaikkein jumalallisimman Sisimmän Olemuksensa Päivänkoitto. Kaikki muut ovat Hänen palvelijoitaan ja täyttävät Hänen käskynsä.”

Näin selvistä ja säännönmukaisesti merkityistä esityksistä, niin vastakohtaisia kuin ne ovatkin minkäänlaiselle Profeetta-aseman vaatimusväitteelle, meidän ei suinkaan tulisi tehdä johtopäätöstä, että 'Abdu'l-Bahá on vain yksi Siunatun Kauneuden palvelijoista tai parhaimmassa tapauksessa yksi, jonka tehtävä voidaan rajoittaa Hänen Isänsä opetusten valtuutetun tulkitsijan toimeen. Olkoon kaukana minusta, että ylläpitäisin sellaista käsitystä tai haluaisin juurruttaa mieliin sellaisia ajatuksia. Katsella Häntä sellaisessa valossa on ilmeistä uskottomuutta sille verrattomalle perinnölle, jonka Bahá'u'lláh on jättänyt ihmiskunnalle. Äärettömästi korotettu on se asema, jonka korkein Kynä on Hänelle suonut niiden luonnollisten johtopäätösten ylä- ja tuolla puolen, joihin nämä Hänen omat kirjalliset esityksensä johtavat. Joko Kitáb-i-Aqdas'issa, kaikkein vaikutusvaltaisimmassa ja pyhimmässä Bahá'u'lláh'in teoksista tai Kitáb-i-'Ahd'issa, Hänen Liittonsa Kirjassa tai Súriy-i-Ghusn'issa (Oksan Muistiossa), sellaiset maininnat, jotka Bahá'u'lláh'in kynä on merkinnyt muistiin – viittaukset, joita Hänen Isänsä Hänelle osoittamat Muistiot voimakkaasti vahvistavat – varustavat 'Abdu'l-Bahá'n sellaisella voimalla ja ympäröivät Hänet sellaisella sädekehällä, jota nykyinen sukupolvi ei voi lainkaan riittävästi arvioida.

Hän on ja tulisi Häntä aina pitää ennen kaikkea Bahá'u'lláh'in verrattoman ja kaikki sisäänsä sulkevan Liiton Keskuksena ja Ytimenä, Hänen kättensä kaikkein ylevimpänä työnä, Hänen valonsa tahrattomana kuvastimena, Hänen opetustensa täydellisenä Esikuvana. Hänen Sanansa erehtymättömänä Tulkitsijana, jokaisen Bahá'í-ihanteen olennoitumana, kaikkien Bahá'í-hyveiden ruumiillistumana, Ikivanhasta Juuresta kasvaneena Kaikkein Mahtavimpana Oksana, Jumalan Lain Kourana, Olentona, ”Jonka ympärillä kaikki nimet pyörivät,” Ihmiskunnan Ykseyden Päävaikuttimena, Kaikkein Ylhäisimmän Rauhan Lippuna, tämän kaikkein pyhimmän Dispanssin Keskeisen Kehän Kuuna – nimityksiä ja arvonimiä, jotka ovat rajattomia ja joilla on todellinen, korkein ja kaunein ilmauksensa taikavoimaisessa nimessä 'Abdu'l-Bahá. Paitsi kaikkea tätä ja ennen muuta Hän on ”Jumalan Salaisuus – kuvaus, jonka Bahá'u'lláh Itse on valinnut tarkoittamaan Häntä ja joka, samalla kuin se ei suinkaan oikeuta meitä sovittamaan Häntä Profeetta-asemaan, osoittaa, miten 'Abdu'l-Bahá'n persoonassa ihmisluonteen ja yli-inhimillisen tiedon ja täydellisyyden vastakohtaiset ominaispiirteet ovat sulautetut yhteen ja saatetut täydelliseen sopusointuun.

”Kun Minun läsnäoloni valtameri on laskenut ja Ilmaisuni Kirja päättynyt,” julistaa Kitáb-i-Aqdas, ”kääntäkää kasvonne Hänen puoleensa, Jonka Jumala on tarkoittanut tähän tehtävään, Joka on haarautunut tästä Ikivanhasta Juuresta.” Ja lisäksi, ”Kun Salaperäinen Kyyhkynen on paennut Ylistyksen Pyhäköstään ja hakeutunut kaukaiseen määränpäähensä, kätkeytyyn asuntoonsa, mitä tahansa Kirjassa on, jota ette ymmärrä, alistakaa se Hänen ratkaistavakseen, Hänen, Joka on haarautunut tästä mahtavasta Rungosta.”

Sitäpaitsi Bahá'u'lláh julistaa Kitáb-i-'Ahd'issa juhlallisesti ja selvästi: ”Kaikkien Aghsán'ien (Oksat, eli Bahá'u'lláh'in pojat ja jälkeläiset), Afnán'ien (Oksaset, t.s. Báb'in sukulaiset) ja Minun sukukuntani,

kaikkien velvollisuutena on kääntää kasvonsa Kaikkein Mahtavimman Oksan puoleen. Miettikää sitä, minkä olemme ilmaisseet Kaikkein Pyhimmässä Kirjassamme: 'Kun Minun läsnäolon valtameri on laskenut ja Ilmaisuni Kirja päättynyt, kääntäkää kasvonne Hänen puoleensa, Jonka Jumala on tarkoittanut tähän tehtävään, Joka on haaraunut tästä Ikivanhasta Juuresta.' Tämä pyhä säe ei tarkoita ketään muuta kuin Kaikkein Mahtavinta Oksaa ('Abdu'l-Bahá). Näin me olemme suosiollisesti ilmaisseet teille vakuuttavan Tahtomme ja totisesti Minä olen Armollinen, Mahtavin."

Súriy-i-Ghusn'iin (Oksan Muistio) on kirjoitettu seuraavat säkeet: "Sandratu'l-Muntahá'sta (Jumalallinen Lootus Puu; Puu, jonka tuolle puolen ei ole pääsyä, s.o. Jumalan Ilmestys) on haaraunut tämä pyhä ja ihana Olento, tämä Pyhyiden Oksa; hyvin on oleva sen, joka on hakeutunut Hänen turvaansa ja joka oleskelee Hänen suojassaan. Totisesti Jumalan Lain Koura on noussut tästä Juuresta, jonka Jumala on lujasti juurruttanut Hänen Tahtonsa Maaperään ja Jonka Oksa on ylennetty ympäröimään koko luomakuntaa. Siis ylistetty olkoon Hän tästä jalosta, tästä siunatusta, tästä mahtavasta, tästä ylevästä Kätten Työstä!....Sana on armomme osoitukseksi lähtenyt Kaikkein Ylhäisimmästä Muistiosta – Sana, jonka Jumala on kaunistanut Oman Itsensä koristein ja tehnyt sen maan ja kaiken mitä siinä on ylivaltiaaksi ja Oman suuruutensa ja valtansa merkiksi sen ihmisten keskellä... Kiittäkää Jumalaa, Oi ihmiset, Hänen ilmaantumisestaan; sillä totisesti Hän on kaikkein suurin suosionosoitus teille, teihin kohdistettu kaikkein täydellisin anteliaisuus; ja Hänen kauttaan joka ainoa lahoava luu on elvytetty. Joka kääntyy Hänen puoleensa on kääntynyt Jumalan puoleen, ja joka kääntyy pois Hänestä on kääntynyt pois Minun Kauneudestani on kieltänyt Minun todistukseni ja rikkonut Minua vastaan. Hän on Jumalan Talletus teidän joukossanne, Hänen kehotuksensa sisimmässänne, Hänen ilmaisemisensa teille ja Hänen näyttäytymisensä Hänen suosittujen palvelijoittensa joukossa... Me olemme lähettäneet Hänet alas ihmistemppelin muodossa. Siunattu ja Pyhitetty olkoon Jumala, Joka luo mitä ikinä Hän haluaa loukkaamattoman, erehtymättömän säädöksensä kautta. Ne, jotka riistävät itseltään Oksan suojan hukkuvat rikkomuksen erämaahan, heidät hävittää maallisten halujen hehku ja he ovat niitä, jotka varmasti tulevat menehtymään."

"Oi Sinä, Joka olet Silmäteräni!" Niin Bahá'u'lláh omassa käsikirjoituksessaan tervhtii 'Abdu'l-Bahá'a, "Minun kunniani, Minun armeliaisuuteni valtameri, Minun anteliaisuuteni aurinko, Minun armoni taivas levätköön päälläsi. Rukoilemme Jumalaa valaisemaan maailman Sinun tietosi ja viisautesi kautta, määräämään Sinulle sitä, mikä on ilahduttava sydäntäsi ja suova silmillesi lohdutuksen." "Levätköön Jumalan kunnia päälläsi," Hän kirjoittaa toisessa Muistiossa, "ja kaikkien niiden päällä, jotka Sinua palvelevat ja jotka kiertävät ympärillesi. Kärsimys, suuri kärsimys kohdatkoon häntä, joka vastustaa ja loukkaa Sinua. Hyvin on oleva hänen, joka vannoo uskollisuutta Sinulle; helvetin tuli kiduttakoon häntä, joka on vihollisesi." "Olemme tehneet Sinusta suojan koko ihmiskunnalle," niin Hän vielä toisessa Muistiossa vakuuttaa, "turvan kaikille, jotka ovat taivaassa ja maan päällä, linnoituksen kenelle tahansa, joka on uskonut Jumalaan, Verrattomaan, Kaikitietävään. Suokoon Jumala, että Hän varjelisi heitä Sinun kauttasi, rikastuttaisi ja vahvistaisi heitä, että Hän innoittaisi Sinua sillä, joka on oleva rikkauden lähteensilmä kaikille luoduille, anteliaisuuden valtameri kaikille ihmisille ja armon päivänkoitto kaikille kansoille."

Rukouksessa, joka on ilmaistu 'Abdu'l-Bahá'n kunniaksi, Bahá'u'lláh sanoo nöyrästi: "Sinä tiedät, Oi Jumalani, etten halua Hänelle muuta kuin mitä Sinä olet halunnut, enkä ole valinnut Häntä mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin siihen, minkä Sinä olet Häntä varten tarkoittanut. Sentähden saata Hänet voitokkaaksi maailman ja taivaan sotajoukkojesi avulla ... Rukoilen Sinua Sinuun kohdistuvan rakkauteni hehkulla ja kaipuussani saada ilmaista Asiaasi, määrää Hänelle, samoin kuin niille, jotka Häntä rakastavat, sitä, mitä olet määrännyt Sanansaattajillesi ja Ilmestykseksi Valtuutetuille. Totisesti Sinä olet Kaikkivaltias, Mahtavin."

Kirjeessä, jonka Mirzá Áqá Ján, Bahá'u'lláh'in kirjuri, Bahá'u'lláh'in sanelun mukaan osoitti 'Abdu'l-Bahá'lle, kun viimeksimainittu oli vierailulla Beirut'issa, luemme seuraavan: "Ylistys olkoon Hänelle, Joka on kunnioittanut Bá'n Maata (Beirut) Hänen läsnäolollaan, Jonka ympärillä kaikki nimet kiertävät. Kaikki maan atomit ovat julistaneet kaikille luoduille, että Vankilakaupungin portin takaa on ilmaantunut ja sen taivaanrannalla on näyttäytynyt loistossaan Jumalan ylhäisen, Kaikkein Mahtavimman oksan kauneuden Kehä – Hänen ikivanha ja muuttumaton Salaisuutensa – edeten matkallaan toiseen maahan. Siten suru on vallannut tämän Vankilakaupungin, kun taas toinen maa riemuitsee ... Siunattu, kaksin verroin siunattu on maa, joka on kantanut Hänen askeleensa, silmä, joka on saanut iloita Hänen kasvojensa kauneudesta, korva, joka on saanut kunnian kuulla Hänen kutsunsa, sydän, joka on saanut maistaa Hänen rakkautensa suloisuutta, rinta, joka on paisunut Hänen muistelostaan, kynä, joka on ilmaissut Hänen ylistystään, pergamenttikäärö, joka on kantanut todistuksen Hänen kirjoituksistaan."

Kirjoittaessaan vahvistuksen Bahá'u'lláh'in Hänelle suomaan arvovaltaan, 'Abdu'l-Bahá antaa seuraavan selityksen: "Kitáb-í-Aqdas'in ehdottoman varman tekstin mukaan Bahá'u'lláh on tehnyt Liiton Keskuksesta Oman Sanansa Tulkitsijan – niin lujan ja mahtavan Liiton, ettei mikään uskonnollinen Dispanssi aikojen alusta aina tähän päivään saakka ole saanut aikaan sen kaltaista."

Niin ylevä kuin 'Abdu'l-Bahá'n arvo onkin ja kuinka tuhlaavaiset tahansa ne kiitokset, joilla Bahá'u'lláh on ylistänyt poikaansa, näissä pyhissä Kirjoissa ja Muistioissa, niin verratonta kunnianosoitusta ei suinkaan saa tulkita siten, että se antaisi vastaanottajalleen aivan saman tai samanarvoisen aseman kuin se, mikä Hänen Isällään, Ilmestyksellä Itsellään on. Jos jokin näistä esitetyistä otteista tulkitaan siten, se itsestään selvistä syistä saattaisi sen heti ristiriitaan niiden yhtä selvien ja luotettavien lausuntojen ja varoitusten kanssa, joihin olen jo viitannut. Todellakin, kuten olen jo selittänyt, ne jotka yliarvioivat 'Abdu'l-Bahá'n aseman, ovat aivan yhtä moitittavia ja tehneet aivan yhtä paljon vahinkoa kuin ne, jotka aliarvioivat sen. Tämä ei johdu mistään muusta kuin siitä, että järkähtämättömästi pitäen kiinni jostakin Bahá'u'lláh'in kirjoituksista tekemästään peräti epävarmasta päätelmästä, he huomaamattaan ja jatkuvasti antavat viholliselle todisteita hänen väärille syytöksilleen ja harhaanjohtaville väitteilleen.

Sentähden pidän välttämättömänä lausua ilman minkäänlaista kaksimielisyyttä tai epäröintiä, ettei Kitáb-í-Aqdas-Kirjassa eikä Bahá'u'lláh'in Liiton Kirjassa eikä edes Oksan Muistiossa tai missään muussakaan Muistiossa, jotka Bahá'u'lláh tai 'Abdu'l-Bahá ovat ilmaisseet, ole annettu minkäänlaisia valtuuksia mielipiteelle, joka kallistuu kannattamaan Bahá'u'lláh'in ja 'Abdu'l-Bahá'n niin sanottua "salaperäistä ykseyttä" tai sellaista, mikä oikeuttaisi vahvistamaan viimeksimainitun samaisuuden

Hänen Isänsä tai minkään aikaisemman Ilmestyksen kanssa. Tämä virheellinen käsitys voidaan osaksi lukea joidenkin Oksan Muistiossa esiintyvien sanojen ja kohtien täysin mielettömien tulkintojen syyksi, johtuen joidenkin sanojen käytäntöön otosta englanninkielisessä käännöksessä, sellaisten, joita joko ei ole olemassa tai jotka ovat harhaan johtavia tai epämääräisiä merkitykseensä nähden. Epäilemättä se perustuu pääasiallisesti kokonaan aiheettomaan päätelmään Bahá'u'lláh'in erään Muistion alkukohdista, joista jotkut kohdat, jotka kuten ne ovat uudelleen esitetyt kirjassa "Bahá'í Scriptures", esiintyvät välittömästi sanotun Oksan Muistion edellä, mutta eivät kuulu osana siihen. Jokaiselle, joka lukee nuo kohdat, olisi selvitettävä, että sanonnalla "Ikivanhan Kieli" ei tarkoiteta ketään muuta kuin Jumalaa, ja että termi "Ylhäisin Nimi" on itsestään selvä viittaus Bahá'u'lláh'iin, ja että "Liitto", johon viitataan, ei ole se erityinen Liitto, jonka välitön tekijä Bahá'u'lláh on, ja jonka Keskus on 'Abdu'l-Bahá, vaan se yleinen Liitto, jonka, kuten Bahá'í-oppi juurruttaa mieliin, Jumala Itse muuttumattomasti vahvistaa ihmiskunnan kanssa silloin kun Hän avaa uuden Dispanssin. "Kieli," joka "antaa," kuten noissa kirjankohdissa kerrotaan, "iloiset sanomat" ei ole mikään muu kuin Jumalan Ääni viitaten Bahá'u'lláh'iin, eikä Bahá'u'lláh viitaten 'Abdu'l-Bahá'an.

Sitäpaitsi, väittää todeksi, että vakuutus "Hän on Minä Itse," vahvistaa Bahá'u'lláh'in samaisuuden 'Abdu'l-Bahá'n kanssa, sensijaan että se ilmaisee Jumalan ja Hänen Ilmestystensä salaperäisen ykseyden, kuten Kitáb-í-Iqán'issa on selostettu, olisi suoranainen loukkaus usein toistettua Jumalan Ilmestysten ykseyden periaatetta vastaan – periaatetta, jota niiden kirjojen Tekijä, joista nämä samat kohdat ovat poimitut, haluaa epäsuorasti korostaa.

Se merkitsisi myös palaamista niihin taikauskoisiin vakaumuksiin, jotka kristinuskon ajanjakson ensimmäisellä vuosisadalla ovat huomaamattomasti pujahtaneet Jeesuksen Kristuksen opetuksiin, ja jotka kiteytyen hyväksytyiksi dogmeiksi (uskonkappaleiksi) ovat vähentäneet kristinuskon tehokkuutta ja himmentäneet sen tarkoitusta.

"Minä vakuutan," niin kuuluu 'Abdu'l-Bahá'n oma kirjallinen selitys Oksan Muistiosta, "että näiden säkeiden todellinen merkitys, niiden oikea tarkoitus ja niiden sisin salaisuus on minun oma vallanalaisuuteni Abhá-Kauneuden pyhällä Kynnyksellä, oman itseni täydellinen hävittäminen, ehdoton olemattomuuteni Hänen edessään. Tämä on loistava kruununi, kaikkein kallisarvoisin koristeeni. Tällä ylpeilen maan ja taivaan valtakunnassa. Tällä ylvästelen kaunismuotoisten seurassa!" Välittömästi seuraavassa kohdassa Hän varoittaa meitä: "Ei ole sallittua, että kukaan tulkitsee näitä säkeitä millään muulla tavalla." Hän vakuuttaa tässä samassa yhteydessä: "Kitáb-í-Aqdas'in ja Kitáb-í-'Ahd'in selvien tekstien mukaisesti minä olen Jumalan Sanan epäilemätön tulkitsija ... Joka poikkeaa minun tulkinnastani on oman mielikuvitelmansa uhri."

Sitäpaitsi seuraisi uskosta Uskon Luojan samaisuuteen Hänen kanssaan, Joka on Hänen Liittonsa Keskus, välttämättömästi päätelmä 'Abdu'l-Bahá'n asettamisesta ylempään asemaan kuin Báb, jonka vastakkaisuus on tämän Ilmestyksen peruseriaate, vaikkakaan sitä ei ole yleisesti tunnustettu. Se myös todistaisi oikeaksi sen syytöksen, jolla liitonrikkurit kautta koko 'Abdu'l-Bahá'n viranhoitoajan ovat pyrkineet myrkyttämään Bahá'u'lláh'in uskollisten seuraajien mielen ja vääristelemään heidän käsitystään.

Olisi oikeampaa ja yhdenmukaista Bahá'u'lláh'in ja Báb'in vahvistettujen periaatteiden kanssa, jos me sensijaan että me ylläpidämme tätä kuviteltua samaisuutta 'Abdu'l-Bahá'an nähden pidämme Uskomme Edelläkävijää ja Perustajaa itse asiassa yhtenä ja samana, totuus, jonka Súriy-í-Haykal'in teksti epäilemättömän selvästi vahvistaa. "Jos Peruspiste (Báb) olisi ollut joku toinen paitsi Minä, kuten väitätte", tämä on Bahá'u'lláh'in nimenomainen selitys, "ja olisi astunut Minun läheisyyteeni, toisesta Hän ei milloinkaan olisi sallinut Itseään erotettavan Minusta, vaan pikemminkin Meillä olisi ollut molemminpuolista iloa keskenämme Minun Päivinäni." Bahá'u'lláh vakuuttaa lisäksi: "Hän, Joka nyt ilmaisee Jumalan Sanaa, ei ole kukaan muu kuin Peruspiste, Joka kerran vielä on saatettu silminnähäväksi." "Hän on," näin Hän viittaa Itseensä eräässä Muistiossa, joka on osoitettu yhdelle Elossaolevan Kirjaimelle, "sama, Joka ilmaantui vuonna kuusikymmenetä (1260 A.H.) Tämä toisesta on yksi Hänen mahtavia merkkejään." "Kuka," näin Hän puhuu Súriy-í-damm'issa, "nousee takaamaan voiton Alkuperäiselle Kauneudelle (Báb), Paljastettuna Häntä seuranneen Ilmestyksen kasvoissa?" Viitatessaan Báb'in julistamaan Ilmestykseen, Hän päinvastoin luonnehtii seuraavasti, "Minun oma edellinen Ilmaisemiseni."

Ettei 'Abdu'l-Bahá ole Jumalan Ilmestys, että Hän saa valonsa, innoituksensa ja ravintonsa suoraan Bahá'í-Ilmestyksen Alkulahteesta; että Hän heijastaa aivan niinkuin kirkas ja täydellinen Kuvastin Bahá'u'lláh'in kirkkauden säteet, ja ettei Hän synnynnäisesti omaa sitä käsittämätöntä ja kuitenkin kaikkialle tunkeutuvaa todellisuutta, sitä ainutlaatuista omaisuutta, joka on Profeetta-aseman tunnusmerkki; etteivät Hänen sanansa kuulu samaan luokkaan, vaikka ne omaavat yhtä suuren voiman kuin Bahá'u'lláh'in lausunnot; ettei Häntä saa tervehtiä suosionhuudoin "Jeesuksen Kristuksen paluuna, Poikana, Joka on tuleva Isän kirkkaudessa" – nämä totuudet tulevat yhä selvemmin toteen näytetyiksi ja saavat lisävahvistusta seuraavan 'Abdu'l-Bahá'n lausunnon kautta, joka on osoitettu joillekin uskoville Amerikassa, ja jolla hyvinkin voisi päättää tämän osan: "Olette kirjoittaneet että on olemassa erimielisyyttä uskovien keskuudessa siitä, mitä 'Kristuksen Toiseen Tulemiseen' tulee. Laupias Jumala! Kerran toisensa jälkeen tämä kysymys on esiintynyt ja vastaus siihen on virrannut selvänä ja kumoamattomana selityksenä 'Abdu'l-Bahá'n kynästä, että mitä ennustuksissa tarkoitetaan 'Sotajoukkojen Herralla' ja 'Luvatulla Kristuksella' on Siunattu Täydellisyys (Bahá'u'lláh) ja Hänen pyhyytensä, Tuo Ylennetty (Báb). Minun nimeni on 'Abdu'l-Bahá. Minun edellytykseni on 'Abdu'l-Bahá. Minun todellisuuteni on 'Abdu'l-Bahá. Minun ylistykseni on 'Abdu'l-Bahá. Alistuvaisuus Siunatun Kauneuden palveluksessa on loistava ja hohtavan kirkas otsakoristeeni ja vallanalaisuus koko ihmisrodulle on ikuinen uskontoni ... Minulla ei ole eikä milloinkaan tule olemaan muuta nimeä, muuta arvonimeä, muuta mainintaa, muuta kiitosta paitsi 'Abdu'l-Bahá. Tämä on haluni. Tämä on suurin kaipuuni. Tämä on iankaikkinen elämäni. Tämä on minun ikuinen kunniani."

Hallintojärjestys

Kalliisti rakastetut veljet 'Abdu'l-Bahássa! Bahá'u'lláh'in taivaaseenastumisen kautta Jumalallisen johdatuksen Aamutähti, joka Shaykh Ahmad'in ja Siyyid Kázim'in ennustusten mukaisesti oli noussut Shiráz'issa, ja joka jatkaessaan rataansa länttä kohti oli noussut huippukohtaansa Adrianopolissa, oli

vihdoin laskenut 'Akká'n taivaanrannan taa, enää milloinkaan noustakseen ennenkuin täyden tuhannen vuoden kierroksen jälkeen. Niin säteilevän Kehän lasku saattoi lopulliseen päätökseen Jumalallisen Ilmaisemisen ajanjakson – Bahá'í-aikakauden alku- ja kaikkein elvyttävimmän kehitysvaiheen. Báb'in avaamana, kohoten ylimmilleen Bahá'u'lláh'issa, tämän suuren profeettallisen ajanjakson Profeettojen koko joukon odottamana ja ylistämänä tälle aikakaudelle, lukuunottamatta lyhyttä väliaikaa Báb'in marttyyriuden ja Bahá'u'lláh'in järkyttävien kokemusten välillä Teheranin Siyáh Chál'issa (synkkä kuilu Teheranin kurjassa kaupunginosassa, jossa Bahá'u'lláh oli kahlehdittuna v. 1852 ... ja jossa Hän sai vastaanottaa ilmaisemisen maailman lähetystehtävästään), on ollut tunnusomaista lähes 50 vuoden jatkuva ja edistynyt Ilmaiseminen – ajanjakso, jota sen kesto aikaan ja sen hedelmällisyyteen nähden on pidettävä ainutlaatuisena maailman koko henkisen historian piirissä.

Toiselta puolen taas 'Abdu'l-Bahá'n kuolema merkitsee tämän saman Dispanssin Sankarillisen ja Apostolisen ajanjakson päättymistä – tuon Uskomme alku-ajanjakson, jonka loistetta ei milloinkaan voida saavuttaa, saati sitten himmentää sillä loistolla, jonka välttämättä täytyy olla ominaista Bahá'u'lláh'in Ilmaisemisen tuleville voitoille. Sillä eivät Bahá'u'lláh'in Uskon nykypäivien laitosten mestariluojien saavutukset, eivätkä ne myrskyisät loistavat voitot, joita Kultaisen Ajanjakson sankarit tulevana päivinä onnistuvat saavuttamaan, voi vetää vertoja, eikä niitä voi sisällyttää samaan luokkaan niiden ihmeellisten tekojen kanssa, jotka liittyvät niiden nimiin, jotka ovat antaneet synnyn sen todelliselle elämälle ja laskeneet sen alkuperäiset perustukset. Tuon Bahá'í-aikakauden ensimmäisen ja luovan ajanjakson täytyy sen pelkän luonteen johdosta olla sen luovan ajanjakson yläpuolella, johon me olemme astuneet, ja erillään siitä sekä kultaisesta ajanjaksosta, joka on määrätty seuraamaan sitä.

'Abdu'l-Bahá'n, Joka olennoi laitosta, jolle emme voi löytää kerrassaan mitään vastinetta maailman missään tunnustetussa uskonnollisessa järjestelmässä, voidaan sanoa päättäneen sen ajanjakson, johon Hän Itse kuului ja avanneen sen, missä me nyt työskentelemme. Hänen Viimeistä Tahtoaan ja Testamenttiaan olisi siis pidettävä sinä ikuisena ja kestäväenä renkaana, jonka Hänen ajatuksensa, Joka on Jumalan Salaisuus, on ilmaissut taatakseen niiden kolmen ajanjakson jatkuvaisuuden, jotka muodostavat Bahá'í-Dispanssin eri osat. Ajanjakso, jona Uskon siemen oli hitaasti itänyt, on näin punoutunut yhteen sekä sen ajanjakson kanssa, jonka on oltava todisteena sen kukkaan puhkeamisesta että sen myöhemmän ajanjakson kanssa, jolloin tuo siemen on lopullisesti tuottanut kultaisen satonsa.

Bahá'u'lláh'in Lain vapauttavat luovat voimat, jotka ovat tunkeutuneet 'Abdu'l-Bahá'n ymmärrykseen ja kehittyneet siinä, ovat pelkän kokoon pusertumisensa ja vuorovaikutuksensa kautta synnyttäneet Välikappaleen, jota voidaan pitää Uuden Maailmanjärjestyksen Perustuskirjana, joka on samalla tämän kaikkein ylhäisimmän Dispanssin kunnia ja toivo. Testamenttia voidaan siten tervehtiä suosionhuudoin välttämättömänä jälkeläisenä, joka on tulos siitä salaperäisestä yhteydestä näiden kahden välillä, Hänen, joka välitti jumalallisen Tarkoituksensa synnyttävän vaikutuksen ja Hänen, Joka oli sen ilmaisukeino ja sen valittu vastaanottaja. Liiton Lapsena – sekä Jumalan Lain Alkuunpanijan ja sen Tulkitsijan Perillisenä – 'Abdu'l-Bahá'n Viimeistä Tahtoa ja Testamenttia ei

voida erottaa enempää Hänestä, Joka toimitti sen alkuperäisen ja vaikuttavan sysäyksen, kuin Hänestäkään, Joka lopullisesti ilmaisi sen. Meidän on aina pidettävä mielessä, että Bahá'u'lláh'in tutkimaton tarkoitus on niin täydellisesti valettu 'Abdu'l-Bahá'n johtoon ja heidän vaikuttimensa ovat niin läheisesti yhdistetyt, että pelkkä yritys erottaa edellisen opetuksia mistään järjestelmästä, jonka noiden samojen opetusten ihanteellinen Esikuva on vakaannuttanut, merkitsisi Uskon yhden kaikkein pyhimmän perustotuuden hylkäämistä.

Hallintojärjestystä, joka aina 'Abdu'l-Bahá'n taivaaseenastumisesta lähtien on kehittynyt ja toteutuu aivan silmiemme edessä maailman neljässäkymmenessä ① eri maassa, voidaan pitää itse Tahdon runkona, loukkaamattomana linnoituksena, missä tätä vastasyntyntä lasta kasvatetaan ja jossa se kehittyy. Tämä Hallintojärjestys tulee epäilemättä levitessään ja lujittuessaan osoittamaan tämän tärkeän Peruskirjan mahdollisuudet ja ilmaisemaan sen täydet seuraukset – tämän kaikkein huomattavimman ilmauksen Bahá'u'lláh in Dispanssin Yhden kaikkein huomattavimman Olennon Tahdosta. Kun sen osat, sen elimelliset laitokset rupeavat toimimaan tehokkaasti ja voimakkaasti, se on vakuuttava oikeutensa ja osoittava kelpoisuutensa tulla huomioiduksi ei vain sen Uuden Maailmanjärjestyksen ytimenä, joka on määrätty ajan täytyessä sulkemaan piiriinsä koko ihmiskunnan, vaan aivan sen esikuvana.

Tässä yhteydessä olisi huomioitava, että tämä Hallintojärjestys on olemukseltaan erilainen kuin mikään, minkä kukaan Profeetta on ennen vakaannuttanut, koska Bahá'u'lláh Itse on ilmoittanut sen periaatteet, säätänyt sen laitokset, nimittänyt henkilön tulkitsemaan Hänen Sanaansa ja suonut ehdottoman arvovallan sille virkakunnalle, joka on tarkoitettu täydentämään ja soveltamaan käytännössä Hänen lainsäädännöllisiä käskyjään. Siinä on sen voiman salaisuus, sen olennainen erikoislaatuisuus, ja se on takeena siitä, ettei se hajoa ja jakaudu lahkoihin. Emme löydä maailman minkään uskonnollisen järjestelmän pyhistä kirjoituksista, emme edes Bábí-Dispanssin Avaajan kirjoituksista, mitään säädöksiä, jotka vahvistaisivat liiton, tai jotka määräisivät hallintojärjestelmän, ja joita voitaisiin tarkoituspäätöksensä ja arvovaltaansa nähden verrata niihin, jotka ovat aivan Bahá'í-Dispanssin perustana. Ottaaksemme esimerkkinä kaksi kaikkein laajimmalle levitettyä ja huomattavinta maailman tunnustetuista uskonnoista, niin onko joko kristinuskolla tai islamilaisuudella mitään sellaista esitettävänä, joka vetäisi vertoja, tai jota voitaisiin pitää samanarvoisena joko Bahá'u'lláh in Liiton Kirjan tai 'Abdu'l-Bahá'n Viimeisen Tahdon ja Testamentin kanssa? Antaako Evankeliumin tahi Koraanin teksti riittävän arvovallan niille johtajille ja kirkolliskokouksille, jotka ovat vaatineet itselleen oikeuden ja ottaneet hoitaakseen niiden pyhien kirjoitusten säädösten tulkintatehtävät ja asianomaisten yhdyskuntiensa asioiden hallinnan? Voisivatko Pietari, tunnetusti ensimmäinen Apostoleista, tai Imám 'Ali, Profeetan serkku ja laillinen seuraaja, esittää sen ylivoimaisen tueksi, joka heille kummallekin oli myönnetty, kirjalliset ja selvät vahvistukset Kristukselta ja Muhammed'iltä, jotka olisivat saattaneet vaikenemaan ne, jotka, joko heidän omana aikanaan tai myöhemmin, kielsivät heidän arvovaltansa ja toiminnallaan jouduttivat sitä lahkoutumista, joka itsepintaisesti jatkuu aina tähän päivään saakka? Voimme luottavaisesti kysyä, missä Jeesuksen Kristuksen muistiinmerkityissä sanonnoissa, joko mitä tulee peräkkäisyyteen tahi erityiseen täydelliseen lakikokoelmaan ja selvästi määrättyjen hallinnollisten käskyjen säädökseen, jotka voidaan erottaa puhtaasti henkisistä periaatteista, voimme löytää mitään sellaista,

mikä vetää vertoja niille yksityiskohtaisille arvovaltaisille käskyille, laeille ja varoituksille, joita sekä Bahá'u'lláh'in että 'Abdu'l-Bahá'n oikeaperäiset lausunnot on tulvillaan? Voiko mitään kohtaa Koraanista, joka lainmukaisesti sääntöihinsä nähden, sekä hallinnollisiin ja hartaudellisiin käskyihinsä katsoen, merkitsee jo huomattavaa edistystä varhaisemmista ja enemmän vääristellyistä Ilmaisemisista, tulkita asettavan epäamättömän perustan sille eittämättömälle arvovallalle, jolla Muhammed oli suullisesti monessa eri tilaisuudessa varustanut seuraajansa? Voidaanko sanoa, että Bábí-Dispanssin Luoja, kuinka hyvin tahansa Hän lieneekin onnistunut, Persialaisen Bayán'in säädösten kautta, torjumaan lakkaamattomat ja katastrofimaaiset uskonriidat, jotka ovat ahdistaneet kristinuskoa ja islamilaisuutta – voidaanko sanoa Hänen esittäneen niin selviä ja tehokkaita välikappaleita Uskonsa suojelemiseksi, kuin ne, joiden on aina turvattava Bahá'u'lláh'in Uskon organisoitujen seuraajien ykseys?

Ainoana kaikista sitä edeltäneistä Ilmestyksistä tämä Usko on, sen opetuksissa yhdistettyjen ja huolellisesti laadittujen nimenomaisten ohjeiden, toistettujen varoitusten ja laillistettujen suojelijain kautta, onnistunut pystyttämään rakennuksen, jota vararikkoisten ja murtuneiden uskojen harhaan viedyt seuraajat hyvinkin voinevat lähestyä ja tarkastaa arvostelevasti, sekä etsiä, ennen kuin on liian myöhäistä, sen koko maailman käsittävän suojan turvaa, jota on mahdoton horjuttaa.

Ei ole ihme, että Hän, Joka Tahtonsa toiminnalla on juhlallisesti vihkinnyt toimeensa niin laajan ja ainutlaatuisen Järjestyksen ja Joka on niin mahtavan Liiton Keskus, on kirjoittanut nämä sanat: ”Niin luja ja mahtava on tämä Liitto, ettei aikojen alusta nykypäivään saakka mikään uskonnollinen Dispanssi ole saanut aikaan sen vertaista.” Hän kirjoitti viranhallintansa kaikkein synkimpinä ja vaarallisimpina päivinä: ”Kaikki mikä on piilevänä tämän pyhän ajanjakson sisimmässä, on ilmaantuva asteettain ja tehtävä silminnähtäväksi, sillä nyt on vain sen kasvun alku ja sen merkkien ilmaisemisen päiväkoitto.” ”Älkää pelätkö,” niin kuuluvat Hänen vakuuttavat sanansa, jotka edeltäkäsinkin ennustavat Hänen Tahtonsa mukaisesti vakaannutetun Hallintojärjestyksen noususta, ”älkää pelätkö jos tämä Oksa katkaistaan tästä aineellisesta maailmasta ja jos se karistaa lehtensä; ei, siitä puhjenneet lehdet tulevat kukoistamaan, sillä tämä Oksa kasvaa senjälkeen kun se on katkaistu tästä maailmasta, se saavuttaa kunnian korkeimmat huiput ja se on kantava sellaisia hedelmiä, jotka sulotuoksullaan tekevät maailman hyväntuoksuiseksi.”

Mihin sitten, ellei siihen voimaan ja majesteettiuteen, jota tämä Hallintojärjestys – tulevan kaikki sisäänsä sulkevan Bah'a'i-Valtion aakkoset – on määrätty ilmaisemaan, voivat nämä Bahá'u'lláh'in lausunnot viitata: ”Maailman tasapaino on häiriintynyt tämän kaikkein suurimman, tämän uuden Maailmanjärjestyksen värähtelevästä vaikutuksesta. Ihmiskunnan järjestäytynyt elämä on saatettu kuohuksiin tämän ainutlaatuisen, tämän ihmeellisen Järjestelmän vaikutuksesta – jonka vertaista kuolevaiset silmät eivät ole milloinkaan nähneet.”

Báb Itse, viitatessaan ”Häneen, Jonka Jumala on ilmaiseva” käsittelee sitä Järjestelmää ja ylistää sitä Maailmanjärjestyksiä, jonka Bahá'u'lláh'in Ilmaiseminen on määrätty kehittämään. ”Hyvin on oleva hänen,” niin kuuluu Hänen huomattava väitteensä persialaisen Bayán'in kolmannessa luvussa, ”joka kiinnittää katseensa Bahá'u'lláh'in Järjestykseen ja kiittää Herraansa! Sillä Hänet tullaan varmasti ilmaisemaan. Jumala on todellakin kumoamattomasti määrännyt sen Bayán'issa.”

Bahá'u'lláh'in Muistioissa, joissa on erikoisesti määrätty kansainvälisten ja paikallisten Oikeusneuvostojen laitoksista, ja joissa ne ovat säännönmukaisesti vakaannutetut; Jumalan Asian Käsien laitoksessa, jonka ensin Bahá'u'lláh ja sitten 'Abdu'l-Bahá loivat, sekä paikallisten ja kansallisten Hallintoneuvostojen laitoksissa, jotka toimivat alkeellisella asteellaan jo 'Abdu'l-Bahá'n taivaaseenastumista edeltäneenä aikana; siinä arvovallassa, jonka Uskomme Luoja ja Hänen Liittonsa Keskus ovat Muistioissaan nähneet hyväksi suoda niille; Paikallisen Rahaston laitoksessa, joka toimi 'Abdu'l-Bahá'n joillekin Hallintoneuvostoille Persiassa osoittamien erikoismääräysten mukaisesti; Kitáb-í-Aqdas'in säkeissä, joiden määräysten suoranaiset seuraukset selvästi kertovat Suojelulaitoksesta; 'Abdu'l-Bahá'n selityksissä eräässä Hänen muistiossaan ja siinä, miten Hän korostaa perinnöllisyysperiaatetta ja esikoisuuslakia, jota menneen ajan Profeetat ovat kannattaneet – näissä me voimme erottaa himmeän tuikkeen ja päästä perille sen Hallintojärjestyksen luonteen ja käyttökelpoisuuden varhaisimmasta ilmaisemisesta, josta 'Abdu'l-Bahá'n Viimeinen tahto oli määrätty myöhempänä ajanjaksona julistamaan ja jonka sen piti säännönmukaisesti vakaannuttaa.

Minusta tuntuu, että nykyisessä kriittisessä vaiheessa olisi yritettävä selittää niiden kaksoistukipylyväiden luonnetta ja tehtävää, jotka tukevat tätä mahtavaa Hallintorakennusta – Suojelulaitos ja Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto. Niiden monenlaisten elementtien, jotka toimivat näiden laitosten yhteydessä, täydellinen kuvaileminen on tämän, Uskon perustosiasioiden yleiskuvauksen laajuuden ja tarkoituksen ulkopuolella. Niiden peruspiirteiden tarkka ja yksityiskohtainen määrittelyminen ja niiden sukulaisuussuhteiden luonteen tyhjentävä analysointi, jotka toiselta puolen liittyvät yhteen nämä 'Abdu'l-Bahá'n Viimeisen Tahdon kaksi peruselintä ja toiselta puolen kytkevät kummankin niistä Uskon Luojaan ja Hänen Liittonsa Keskukseen, on tehtävä, jonka tulevat sukupolvet epäilemättä täyttävät täysin vastaavasti. Tämänhetkinen tarkoitukseni on kuvata huolellisesti ja yksityiskohtaisesti tämän järjestelmän määrättyjä silmiinpistäviä peruspiirteitä, jotka, miten lähellä sen valtavan suurta rakennusta me sitten seisomme, ovat jo niin selvästi määritellyt, että meistä on anteeksiantamatonta joko käsittää väärin tai jättää ne huomioonottamatta.

Heti alussa olisi lausuttava selvällä ja aivan epäilemättömällä kielellä, että näitä Bahá'u'lláh'in Hallintojärjestyksen kaksoislaitoksia olisi pidettävä alkuperältään jumalallisina, tehtäviinsä nähden olennaisina ja toinen toistaan täydentävinä päämääränsä ja tarkoituksensa suhteen. Niiden yhteisenä, niiden pohjimmaisena päämääränä on taata sen jumalallisesti säädetyn arvovallan jatkuvaisuus, joka virtaa Uskomme Alkulähteestä, suojata sen seuraajien ykseys ja ylläpitää sen opetusten aitoutta ja mukautuvaisuutta. Toimien toinen toisensa yhteydessä nämä kaksi erottamatonta laitosta hoitaa sen asioita, rinnastaa sen toimintoja, edistää sen etuja, panee täytäntöön sen lait ja suojelee sen lisälaitoksia. Kumpikin erikseen toimii selvästi määritetyssä oikeudenkäyttöpiirissä; kumpikin on varustettu omilla, siihen liittyvillä laitoksilla – välikappaleilla, jotka ovat suunnitellut sen nimenomaisten velvollisuuksien ja tehtävien tehokasta suorittamista varten. Kumpikin käyttää, sille määrätyissä rajoissa, vaikutus- ja arvovaltaansa, oikeuksiaan ja erikoisoikeuksiaan. Nämä eivät ole vastakkaisia, eivätkä ne pienimmässäkään määrin väheksy sitä asemaa, mitä kumpikin näistä laitoksista pitää hallussaan. Kaukana siitä, että ne olisivat vastakohtaisia tai molemminpuolisesti hävittäviä, ne täydentävät toinen toisensa arvovaltaa ja toimintoja ja ovat pysyvästi ja olennaisesti

liitetty yhteen tarkoituksperiinsä nähden.

Suojelulaitoksesta erotettuna Bahá'u'lláh'in Maailmanjärjestys runneltuisi ja siltä riistettäisiin pysyvästi se perinnöllisyysperiaate, jota, kuten 'Abdu'l-Bahá on kirjoittanut, Jumalan Laki on muuttumattomasti kannattanut. Hän lausuu eräässä Persiassa oleville Uskon seuraajille osoitetussa Muistiossa: "Kaikissa Jumalallisissa Dispansseissa vanhimmalle pojalle on osoitettu erityistä kunniaa. Vieläpä profeetta-asemakin on ollut hänen esikoisoikeutensa." Ilman sellaista laitosta Uskon eheys vaarantuisi ja koko rakenteen kestävyys pantaisiin vakavasti vaaralle alttiiksi. Sen vaikutusvalta kärsisi, välikappale, joka on tarpeen, että se kykenisi luomaan Kauaskantoisen, keskeytymättömän silmäyksen sukupolvien jaksoihin, puuttuisi täydellisesti ja opastus, joka on välttämätön sen valittujen edustajien lainsäädännöllisen toimintapiirin määrittelemiseksi, lakkautettaisiin kokonaan.

Erotettuna Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston yhtä välttämättömästä laitoksesta tämä sama 'Abdu'l-Bahá'n Viimeisen Tahdon Järjestelmä lamautuisi toiminnassaan ja olisi voimaton täyttämään ne aukot, jotka Kitáb-í-Aqdas'in Tekijä on tarkoituksellisesti jättänyt Omien lainsäädännöllisten ja hallinnollisten käskyjensä kokoelmaan.

"Hän on Jumalan Sanan Tulkitsija," niin 'Abdu'l-Bahá vakuuttaa viitaten Uskon Suojelijan tehtäviin, käyttäen Viimeisessä Tahdossaan juuri sitä termiä, jonka Hän Itse oli valinnut kumotessaan Liittorikkurien todistelun, niiden, jotka olivat väittäneet vääräksi Hänen oikeuttaan tulkita Bahá'u'lláh'in lausuntoja. Hän lisää: "Hänen jälkeensä seuraa hänestä suoraan polveutuvista ensiksi syntynyt." Hän selittää edelleen:

"Mahtava linnoitus on pysyvä järkähtämättömänä ja turvallisena kuuliaisuuden välityksellä hänelle, joka on Jumalan Asian Suojelija." "Oikeusneuvoston jäsenten, kaikkien Aghsán'ien ja Afnán'ien, Jumalan Asian Käsien velvollisuutena on osoittaa kuuliaisuuttaan, alistuvaisuuttaan ja riippuvaisuuttaan Jumalan Asian Suojelijalle."

"Oikeusneuvoston jäsenten velvollisuutena on," Bahá'u'lláh toiselta puolen julistaa Ylevän Paratiisin Kahdeksannella Lehdellä, "neuvotella keskenään koskien niitä asioita, joita ei ole näennäisesti ilmoitettu Kirjassa, ja pakottamalla vaadittava sitä, mikä heistä on yhtäpitävää sen kanssa. Jumala on totisesti innoittava heitä millä ikinä Hän haluaa, ja Hän totisesti on Huoltaja, Kaikkietävä." 'Abdu'l-Bahá lausuu Viimeisessä Tahdossaan: "Joka-ainoan on käännäyttävä Kaikkein Pyhimmän Kirjan (Kitáb-í-Aqdas) puoleen ja kaikki, mitä siihen ei ole nimenomaisesti merkitty muistiin, on alistettava Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston ratkaistavaksi. Mitä tämä virkakunta joko yksimielisesti tai enemmistönä kannattaa, se on totisesti totuus ja Jumalan Itsensä tarkoitus. Se, joka poikkeaa siitä kuuluu totisesti niihin, jotka rakastavat epäsofia, jotka ovat näyttäneet toteen vahingoittamisaikomuksensa ja kääntyneet pois Liiton Herrasta."

'Abdu'l-Bahá ei vain vahvista Viimeisessä Tahdossaan Bahá'u'lláh'in yllämainittua ilmoitusta, vaan varustaa tämän virkakunnan lisäoikeudella ja -vallalla kumota, ajan pakottavan tarpeen mukaisesti, omia lakejaan, samoin kuin jonkun edeltäneen Oikeusneuvoston säädöksiä. "Koska Oikeusneuvostolla," niin kuuluu Hänen selvä esityksensä Hänen Viimeisessä Tahdossaan, "on valta

säätää lakeja, joita ei ole nimenomaisesti merkitty muistiin Kirjaan ja jotka koskevat jokapäiväisiä asioita, samaten sillä on valta kumota samanlaisia ... Tämän se voi tehdä, koska nämä lait eivät ole osana jumalallisessa nimenomaisessa tekstissä.”

Kohdistettuna sekä Suojelijaan että Yleismaailmalliseen Oikeusneuvostoon luemme nämä merkitsevät sanat: ”Pyhä ja nuori Oksa, Jumalan Asian Suojelija, samoin kuin Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto, joka valitaan ja perustetaan yleisellä äänestyksellä, ovat molemmat Abhá-Kauneuden valvonnassa ja suojeluksessa, Ylennetyn (Báb) suojeluksessa ja erehtymättömässä johdannassa (tulkoon elämäni uhratuksi heidän molempien puolesta). Mitä ikinä he päättävät, se on Jumalasta.”

Näistä esityksistä on käynyt epäilemättömän selväksi ja ilmeiseksi, että Uskon Suojelijasta on tehty Sanan Tulkitsija ja että Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto on varustettu tehtävällä säätää lakeja asioista, joita ei ole nimenomaisesti ilmaistu opetuksissa. Suojelijan tulkinta, Suojelijan, joka toimii omalla alallaan, on yhtä arvovaltainen ja sitova kuin Kansainvälisen Oikeusneuvoston säädökset, Oikeusneuvoston, jonka yksinoikeutena ja etuoikeutena on julistaa päätöksensä ja antaa lopullinen näkökantansa sellaisista laeista ja määräyksistä, joita Bahá'u'lláh ei ole nimenomaisesti ilmoittanut. Kumpikaan ei voi eikä tule koskaan loukkaamaan toisen pyhää ja määrättyä herruutta. Kumpikaan ei koeta rajoittaa sitä erikoista ja eittämätöntä arvovaltaa, jolla kumpikin on jumalallisesti varustettu.

Vaikka Uskon Suojelijasta on tehty niin ylevän virkakunnan pysyvä pää, hän ei voi milloinkaan, ei edes tilapäisesti, ottaa oikeutta yksinoikeutettuun lainsäädäntään. Hän ei voi kumota jäsentoveriensä enemmistön päätöstä, mutta hän on velvollinen vaatimalla vaatimaan, että he harkitsevat uudelleen jokaista lakia, jonka hän tunnollisesti uskoo olevan ristiriidassa Bahá'u'lláh'in ilmoitettujen lausuntojen merkityksen kanssa ja eroavan niiden hengestä. Hän tulkitsee sen, mitä on erityisesti ilmoitettu, eikä voi säätää lakeja, paitsi Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston jäsenen ominaisuudessa. Hän on estynyt itsenäisesti määräämstä sitä säädöstä, jonka on hallittava hänen jäsentoveriensä järjestettyä toimintaa ja käyttämästä vaikutusvaltaansa tavalla, joka loukkaisi niiden vapautta, joiden pyhänä oikeutena on valita hänen työtoveriansa virkakunta.

Olisi pidettävä mielessä, että 'Abdu'l-Bahá on ennakolta käsitellyt Suojelulaitosta vihjauksessaan, jonka Hän antoi eräässä Muistiossaan, joka kauan ennen Hänen omaa taivaaseenastumistaan oli osoitettu Hänen kolmelle ystävälleen Persiassa. Heidän kysymykseensä, tulisiko olemaan ketään henkilöä, kenen puoleen kaikkia Bahá'ia kutsuttaisiin kääntymään Hänen taivaaseenastumisensa jälkeen, Hän antoi seuraavan vastauksen: ”Mitä kysymykseen tulee, jonka olette esittäneet minulle, totisesti tietäkää, että tämä on hyvin varjeltu salaisuus. Se on aivan kuin helmi, joka on kätkeyty simpukankuoreen. On ennakolta määrätty, että se paljastetaan. Aika tulee, jolloin sen valo tulee näkyviin, kun sen todisteet ilmaistaan ja sen salaisuudet selitetään.”

Kalliisti rakastetut ystävät! Niin ylevä kuin Suojelulaitoksen asema onkin ja niin tärkeä kuin sen toiminta on Bahá'u'lláh'in Hallintojärjestyksessä, ja niin ymmälle saattava kuin sen mukanaan tuoman vastuun täytyy olla, sen merkitystä ei saa millään muotoa tehostaa liikaa, mikä tahansa Viimeisen Tahdon kieli sitten lieneekin. Uskon Suojelijaa ei missään olosuhteissa, millaiset tahansa hänen ansionsa ja saavutuksensa lienevätkin, saa korottaa niin korkeaan asemaan, että se tekisi

hänenstä kanssaosallisen 'Abdu'l-Bahán ainutlaatuiseen asemaan, siihen, jota Liiton Keskus pitää hallussaan – vielä vähemmän siihen asemaan, joka on määrätty ainoastaan Jumalan Ilmestykselle. Niin vakava poikkeaminen Uskomme vakaantuneista periaatteista ei ole muuta kuin paljasta jumalanpilkkaa. Kuten jo olen selittänyt todisteluissani 'Abdu'l-Bahán'n asemasta, kuinka suuri tahansa se kuilu lieneekin, joka erottaa Hänet Jumalallisen Ilmaisemisen Luojusta, se ei milloinkaan voi olla sen pituinen kuin se välimatka, joka on Hänen, Joka on Bahá'u'lláh'in Liiton Keskus ja Suojelijoiden välillä, jotka ovat sen valittuja toimeenpanijoita. Paljon, paljon suurempi välimatka erottaa Suojelijan Liiton Keskuksesta, kuin se, mikä on Liiton Keskusten ja sen Luojan välillä.

Tunnen vakavaksi velvollisuudekseni merkitä muistiin, ettei kukaan Suojelija milloinkaan voi väittää olevansa Bahá'u'lláh'in opetusten täydellinen esikuva tai tahraton kuvastin, joka heijastaa Hänen valoaan. Vaikkakin Hän on Bahá'u'lláh'in ja Báb'in varmassa ja erehtymättömässä suojeluksessa ja miten suuri tahansa hänen osallisuutensa onkin oikeuteen ja velvollisuuteen 'Abdu'l-Bahán'n kanssa tulkita Bahá'í-opetuksia, hän pysyy olennaisesti inhimillisenä, eikä voi, jos hän haluaa pysyä uskollisena luottamustoimelleen anastaa itselleen, kerrassaan minkä syyn varjolla, niitä laillisia oikeuksia, etuuksia ja erikoisoikeuksia, jotka Bahá'u'lláh on nähnyt hyväksi suoda Pojalleen. Tämän totuuden valossa, rukoilla Uskon Suojelijaa, puhutella häntä herrana ja mestarina, nimittää häntä arvonimellä hänen pyhyytensä, pyytää hänen siunaustaan, viettää juhlallisesti hänen syntymäpäiväänsä tai kunnioittaa mitään hänen elämänsä liittyvää tapahtumaa, merkitsisi samaa, kuin poiketa niistä vahvistetuista totuuksista, jotka ovat kätkeytyneinä kalliissa Uskossamme. Tosiasia, että Suojelija on erikoisesti varustettu sellaisella voimalla, jota hän saattaa tarvita paljastaakseen Bahá'u'lláh'in ja 'Abdu'l-Bahán'n lausuntojen sisällön ja tehdäkseen tunnetuksi niistä johtuvat seuraukset, ei välttämättömästi suo hänelle niiden vertaista asemaa, Joiden sanoja hänet on kutsuttu tulkitsemaan. Hän voi käyttää tuota laillista oikeutta ja täyttää tämän velvollisuuden ja kuitenkin pysyä äärettömän paljon alempana arvoltaan, kuin molemmat heistä ja luonteeltaan erilaisena.

Sekä nykyisen Suojelijan että tulevien sanojen ja tekojen täytyy yltäkyläisesti todistaa tämän Uskomme pääperiaatteen eheyden säilyttämiseksi. Heidän täytyy välttämättä käytöksellään ja esimerkillään vakaannuttaa sen totuus epäamättömälle perustalle ja jättää perinnöksi tuleville sukupolville kiistämättömät todisteet sen todellisuudesta.

Jos minä omalta osaltani empisin tunnustaa niin tärkeää totuutta ja epäroisin julistaa niin varmaa vakaumusta, se merkitsisi välttämättä sen luottamuksen julkeaa väärinkäyttämistä, jonka 'Abdu'l-Bahá on uskonut minulle ja sen arvovalan anteeksiantamatonta anastusta, jolla Hän Itse on varustettu.

Nyt olisi sanottava sanan sen siinä teoriasta, johon tämä Hallintojärjestys perustuu ja siitä periaatteesta, jonka täytyy hallita sen päälaitosten toimintaa. Olisi täysin harhaanjohtavaa koettaa vertailla tätä ainutlaatuista, tätä jumalallisesti laadittua Järjestystä mihinkään niistä monenlaisista järjestelmistä, joita ihmisten ajatukset heidän historiansa eri ajanjaksoina ovat keksineet inhimillisten laitosten hallintaa varten. Sellainen yritys jo sinänsä ilmaisisi sen ylhäisen Luojan käten työn oivallisuuden täydellisen tunnustuksen puutetta. Miten voisikaan olla toisin, kun muistamme, että tämä Järjestys muodostaa todellisen esikuvan sille jumalalliselle sivistykselle, jonka

Bahá'u'lláh'in kaikkivaltiaan Lain tarkoituksena on perustaa maan päälle? Inhimillisen valtiojärjestyksen monenlaiset ja alati vaihtuvat järjestelmät, joko entiset tai nykyiset, joko idässä tai lännessä luodut, eivät tarjoa mitään riittävää mittapuuta, jolla arvioida sen kätkettyjen sisäisten voimien mahtia tai arvostella sen perustusten kiinteyttä.

Tuleva Bahá'í-Valtio, josta tämä laaja Hallintojärjestys on vain runko, on sekä teoriassa että käytännössä ei ainoastaan ainutlaatuinen koko valtio-opillisten laitosten historiassa, vaan senkaltaista ei löydy missään maailman tunnustetussa uskonnollisessa järjestelmässä. Ei mitään demokraattisen hallituksen muotoa; ei mitään itsevaltaisen hallitusmuodon tai diktaattorivallan järjestelmää, joko yksinvaltaista tai tasavaltaista; ei mitään täydellisesti ylimysvaltaisen järjestyksen välittävää järjestelmää; eikä edes minkään tunnustetun pappishallituksen perusmuotoa, olkoonpa se sitten joko heprealainen valtio tai erilaiset kristilliset kirkolliset järjestöt, tai muhamettalaisuuden imaami- tai kalifivalta – ei mitään näistä voida samastaa tai sanoa olevan yhdenmukainen sen Hallintojärjestyksen kanssa, jonka sen täydellisen Arkkitehdin mestarikäsi on muodostanut.

Tämän vastasyntyneen Hallintojärjestyksen rakenteessa on yhdistettynä määrättyjä elementtejä, joita on löydettävissä jokaisessa kolmessa tunnustetun maallisen hallituksen muodossa, olematta kuitenkaan missään mielessä pelkkä jäljennös mistään niistä, ja sijoittamatta koneistoonsa mitään niistä kiistanalaisista peruspiirteistä, joita niillä luontaisesti on. Se sulattaa yhteen ne hyvät luonnonmukaisuudet, joita jokainen näistä järjestelmistä epäilemättä sisältää, siten, ettei mikään kuolevaisten käsien muodostama hallitus vielä milloinkaan ole sellaista saanut aikaan, vääristelemättä niiden Jumalan lahjoittamien totuuksien eheyttä, joiden perustalle se on lopullisesti laskettu.

Bahá'u'lláh'in Uskon Hallintojärjestystä ei mitenkään saa pitää luonteeltaan puhtaasti demokraattisena, koska se perusedellytys, joka vaatii kaikkia demokratioita olemaan riippuvaisia ihmisiltä saamastaan valtuudesta, puuttuu kokonaan tässä Dispanssissa. Uskon hallinnollisten asioiden hoidossa, niiden lakien säädännössä, jotka ovat välttämättömiä täydentämään Kitáb-i-Aqdas'in lakeja. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston jäsenet, se olisi pidettävä mielessä, eivät ole, kuten Bahá'u'lláh'in lausunnot selvästi ilmaisevat, vastuussa niille, joita he edustavat, eivätkä he saa antaa yleisen mielipiteen, eikä edes uskollisten joukon, tai niiden vakaumusten, jotka suoranaisesti valitsevat heidät, johtaa itseään. Heidän on rukoushengessä seurattava omantuntonsa antamia käskyjä ja neuvoja. He voivat, niin heidän todellakin tulee tutustua yhdyskunnassa vallitseviin olosuhteisiin, heidän on punnittava mielessään ennakkoluulottomasti minkä tahansa asian sisäistä arvoa, joka on esitetty heidän harkittavakseen, mutta heidän on varattava itselleen oikeus ratkaista vapaasti. ”Jumala on totisesti innoittava heitä, millä ikinä Hän haluaa,” niin kuuluu Bahá'u'lláh'in eittämätön vakuutus. Heistä, eikä niiden joukosta, jotka suoraan tai välillisesti valitsevat heidät, on tehty sen jumalallisen johdatuksen vastaanottajia, joka on samalla kertaa tämän Ilmaisemisen sydänveri ja sen pääsuojelija. Sitäpaitsi, hänestä, joka symbolisoi perinnöllisyysperiaatetta tässä Dispanssissa, on tehty sen Luojan sanojen tulkitsija ja lakkaa hän johdonmukaisesti, saamansa todellisen arvovallan sisäisen voiman välityksellä, olemasta keulakuva, joka muuttumattomasti liittyy valtiosäännön mukaisten yksinvaltojen vallallaoleviin järjestelmiin.

Bahá'í-Hallintojärjestystä ei myöskään voida hylätä ehdottoman rajattoman vallan kovana ja ankarana järjestelmänä tai minkään ehdottomasti kirkollisen hallitusmuodon turhana jäljennöksenä, olkoonpa se sitten paavinvalta, imaamivalta tai mikä muu tahansa samankaltainen laitos, siitä itsestään selvästä syystä, että Bahá'u'lláh'in seuraajien kansainvälisille valituille edustajille on annettu yksinoikeus säätää lakeja asioista, joita ei ole selvästi ilmoitettu Bahá'í-kirjoituksissa. Ei Uskon Suojelija eikä mikään muu laitos, lukuunottamatta Yleismaailmallista Oikeusneuvostoa, voi milloinkaan anastaa tätä tärkeätä ja olennaista valtaa, tai väärinkäyttää tuota pyhää oikeutta. Ammattimaisen pappiuden poistaminen siihen liittyvine kaste-, ehtoollis- ja synnintunnustussakramenteineen, lait, jotka vaativat kaikkien paikallisten, kansallisten ja kansainvälisten Oikeusneuvostojen valitsemista yleisellä äänestyksellä, piispan arvovallan täydellinen puuttuminen siihen liittyvine etuoikeuksineen, tapain turmeluksineen ja virkavaltaisine tarkoituserineen, ovat lisätodisteita Bahá'í-Hallintojärjestyksen ei-yksinvaltaisesta luonteesta ja sen taipumuksesta käyttää demokraattisia menetelmiä asiointensa hoitamisessa.

Tätä Bahá'u'lláh'in nimen kanssa samastettua Järjestystä ei myöskään pidä sekoittaa mihinkään puhtaasti ylimysvaltaisen hallituksen järjestelmään, huomioonottaen tosiasian, että se toiselta puolen kannattaa perinnöllisyysperiaatetta ja uskoo Uskon Suojelijalle velvollisuuden tulkita sen opetuksia, ja toiselta puolen varaa tilaisuuden sen kaikkein korkeimman lakiasäättävän elimen muodostavan virkakunnan vapaata ja välitöntä valintaa varten uskollisten joukon keskuudestaan.

Ottaen huomioon ettei voida sanoa tämän Hallintojärjestyksen muodostetun minkään näiden tunnustettujen hallintojärjestelmien mukaisesti, niin se siitä huolimatta ilmentää, sovittaa ja sulattaa olemuksessaan sellaisia hyödyllisiä peruspiirteitä, joita on löydettävissä jokaisessa niistä. Perinnöllinen arvovalta, jota Suojelija on määrätty käyttämään, tärkeät ja välttämättömät tehtävät, joita Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto suorittaa, erikoissäädökset, jotka vaativat sen demokraattista valintaa uskollisten edustajien kautta - nämä toimivat yhdessä näyttääkseen toteen, että tämä jumalallisesti ilmoitettu Järjestys, jota ei milloinkaan voida samastaa minkään yleistyypin hallituksen kanssa, johon Aristoteles viittaa teoksissaan, ilmentää ja sulattaa yhteen henkisten tosiasioiden kanssa, joihin se perustuu, niissä kussakin löytyvät hyväätarkoitavat peruspiirteet. Näissä järjestelmissä olevien, myönnettyjen epäkohtien tultua tarkasti ja pysyvästi poistetuiksi, tämä ainutlaatuinen Järjestelmä, miten kauan tahansa se kestänee, ja miten kauas ulottuvat sen haarautumat lienevät, ei voi milloinkaan rappeutua mihinkään yksinvaltaisuuden, harvainvallan tai kansanvillinnän muotoon, joiden täytyy enemmin tai myöhemmin turmella kaikkien ihmisten laitimien ja olennaisesti virheellisten poliittisten laitteiston koneiston.

Kalliisti rakastetut ystävät! Niin merkitykselliset kuin tämän mahtavan hallinnollisen rakennuksen alkulähteet ovatkin, ja miten ainutlaatuiset tahansa sen peruspiirteet, ne tapahtumat, joiden voidaan sanoa ilmoittaneen sen syntymästä ja antaneen loistoa sen kehityksen alkuvaiheelle, eivät näytä vähemmän huomattavilta. Miten silmiinpistävä, miten mieltä ylentävä onkaan jyrkkä vastakohta hitaan ja yhtämittaisen lujittamisprosessin, joka on tunnusomaista sen alaikäisen voiman kasvulle, ja niiden hajottavien voimien tuhoava eteenpäin syöksy, jotka hyökkäävät nykyisen yhteiskunnan sekä uskonnollisten että maallisten kuluneiden laitosten kimppuun!

Elinvoima, jota tämän ylhäisen, tämän lakkaamatta laajenevan Järjestyksen elimelliset laitokset niin voimakkaasti osoittavat omaavansa; esteet, jotka sen hoitajien suuri pelottomuus ja lannistumaton päättäväisyys on jo voittanut; hillittömän innostuksen tuli, joka hehkuu vähentymättömällä innolla sen vaeltavien opettajien sydämissä; itsekieltäytyksen ylevyydet, joihin sen esitaisteli- ja rakentajat nyt pääsevät; avartuneisuus, varma toivo, luova ilo, sisäinen rauha, luja eheys, mallikelpoinen kuri, järkkymätön yksimielisyys ja yhteistunto, jota sen urheat puolustajat osoittavat; se, missä määrin sen herättävä Henki on osoittanut kykenevänsä sulattamaan monenlaiset perusaineokset omassa piirissään, puhdistamaan ne ennakkoluulon kaikista muodoista ja sulattamaan ne yhteen oman rakenteensa kanssa – nämä ovat todisteita voimasta, joita pettynyt, surkeasti järkyttynyt yhteiskunta tuskin voinee jättää huomioonottamatta.

Verratkaa näitä, sen hengen loistavia ilmauksia, joka antaa elämää tälle Bahá'u'lláh'in Uskon voimakkaalle järjestelmälle, sairaalloisen ja sekasortoisen maailman valituksiin ja tuskaan, mielettömyyksiin ja turhanpäiväisyyksiin, katkeruuteen ja ennakkoluuloihin, turmelukseen ja hajaannukseen. Katsokaa pelkoa, joka ahdistaa sen johtajia ja lamauttaa sen sokeiden ja ymmälle joutuneiden valtiomiesten toimintaa. Miten hillittömiä ovatkaan sen kansojen vihamielisyydet, miten epäpuhtaita heidän kiihkeät halunsa, miten turhanpäiväisiä heidän tavoittelunsa ja miten syvälle juurtuneita heidän epäluulonsa! Miten häiritsevä se laittomuus, turmeltuneisuus ja epäusko, jotka syöpyvät horjuvan sivistyksen tärkeimpiin elimiin!

Eiköhän tätä jatkuvan huonontumisen prosessia, joka salakavalasti valtaa niin monen ihmistoiminnan ja -ajattelun aloja, voitane pitää välttämättömänä säestyksenä tämän Bahá'u'lláh'in kaikkivaltiaan Vallan nousulle? Emmeköhän voine katsoa niiden kohtalokkaiden tapahtumien, jotka viimeksikuluneiden kahdenkymmenen vuoden aikana^② ovat niin syvästi järkyttäneet maailman joka maanosaa, olevan enteellisiä merkkejä, jotka samanaikaisesti julistavat rappeutuvan sivistyksen kuolinkamppailua ja sen Maailmanjärjestyksen synnytystuskia – sen ihmislunastuksen Arkkia – jonka täytyy nousta sen raunioille?

Mahtavien yksinvaltojen ja keisarikuntien katastrofaalinen kukistuminen Euroopan mantereella, joista joihinkin voidaan löytää viittauksia Bahá'u'lláh'in ennustuksissa; Shi'ah-hierarkian rappeutuminen, joka on alkanut ja jatkuu edelleen Hänen omassa synnyinmaassaan; Qájár-hallitsijasuvun, Hänen Uskonsa perinnäisen vihollisen, kukistuminen; Suunni-muhamettilaisuutta kannattavien tukipylväiden, sulttaanikunnan ja kalifivallan kukistaminen, jolle Jerusalemin hävittäminen kristillisen ajanjakson ensimmäisen vuosisadan jälkipuoliskolla muodostaa silmiinpistävän vastineen; maallistumisen aalto, joka leviää muhamettilaisiin hengellisiin laitoksiin Egyptissä, horjuttaen sen järkkymättömyimpien kannattajien uskollisuutta; loukkaavat iskut, jotka ovat ahdistaneet joitakin kristinuskon kaikkein mahtavampia kirkkoja Venäjällä, Länsi-Euroopassa ja Keski-Amerikassa; niiden kumouksellisten oppien levittäminen, jotka kalvavat perustuksia näennäisesti valloittamattomien linnoitusten alta inhimillisen toiminnan poliittisilla ja yhteiskunnallisilla aloilla ja tuhoavat niiden rakenteen; merkit tulossa olevasta äkillisestä suuresta onnettomuudesta, joka ihmeellisesti, muistuttaa Rooman maailmanvallan kukistumista lännessä, ja joka uhkaa syöstä kuiluun koko nykyisen sivistyksen rakenteen – kaikki todistaa siitä kuohunnasta,

minkä tämän Bahá'u'lláh'in Uskonnon mahtavan elimen synty on saanut aikaan maailmassa – kuohunnan, joka tulee kasvamaan laajuudessaan ja voimakkuudessaan sitä mukaa kun tämän alituisesti kehittyvän Järjestelmän suoranaisia seurauksia täydellisimmin ymmärretään ja kun sen haaraumat levittäytyvät laajemmalti yli koko maan pinnan.

Lopuksi vielä sananen. Tämän Hallintojärjestelmän nousu ja vakaannuttaminen – simpukankuori, joka suojaa ja säilyttää niin kallisarvoisen helmen – on tämän Bahá'í-ajanjakson toisen ja luovan ajan tunnusmerkki. Sitä tullaan pitämään, sitä mukaa kun se vetäytyy edemmäksi ja edemmäksi näkyvistämme, sinä päävoimana, joka on valtuutettu aloittamaan loppuvaiheen tämän loistavan Dispanssin täydellistämisessä.

Älköön kukaan, tämän Järjestelmän vielä ollessa lapsuusiässään, käsittäkö väärin sen luonnetta, väheksykö sen tärkeyttä tai väärentäkö sen tarkoitusta. Kalliopohja, jolle tämä Hallintojärjestys on perustettu, on Jumalan muuttumaton Tarkoitus ihmiskunnalle tänä päivänä. Alkulähde, josta se saa innoituksensa, ei ole kukaan vähäisempi kuin Bahá'u'lláh Itse. Sen kilpenä ja sen puolustajana ovat Abha-Valtakunnan taistelujärjestykseen asettuneet sotajoukot. Sen siemenenä on vähintään kahdenkymmentuhannen marttyyrin veri, marttyyrien, jotka ovat uhranneet elämänsä, että se syntyisi ja kukoistaisi. Akselina, jonka ympärillä sen laitokset kiertävät, ovat 'Abdu'l-Bahá'n Viimeisen Tahdon ja Testamentin väärentämättömät säädökset. Sen ohjaavina periaatteina ovat ne totuudet, joita Hän, Joka on Bahá'í-Uskon opetusten erehtymätön Tulkitsija, on mitä selvimmin julistanut yleisöpuheissaan kautta koko lännen. Lait, jotka sitä ohjaavat ja jotka määräävät rajat sen toiminnalle, ovat ne, jotka ovat selvästi säädetyt Kitáb-i-Aqdas-Kirjassa. Istuimen, jonka ympärille sen henkiset, ihmisrakkaudelliset ja hallinnolliset toiminnot ryhmittyvät, muodostavat Mashriqu'l-Adhkár ja sen Sivurakennukset. Pilarit, jotka vahvistavat sen arvovaltaa ja tukevat sen rakennetta, ovat Suojeluelin ja Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto. Sen keskeisenä elähdyttävänä perustarkoituksena on sellaisen Uuden Maailmanjärjestyksen vakiinnuttaminen, jonka Bahá'u'lláh on hahmotellut. Ne menetelmät, joita se käyttää, se esikuva, jota se juurruttaa mieliin, eivät tee siitä idälle eivätkä lännelle kuuluvaa, eivät juutalaiselle eikä pakanalle, eivät rikkaalle eivätkä köyhälle, eivät valkoiselle eivätkä värilliselle. Sen tunnussanana on ihmissuvun yhdistäminen; sen lippuna ”Kaikkein Ylhäisin Rauha”; sen täyttymyksenä sen kultaisen tuhatvuotisen valtakunnan tulo - Päivän, jona tämän maailman valtakunnista on tullut Itse Jumalan Valtakunta, Bahá'u'lláh'in Valtakunta.

Shoghi.

Haifa, Palestiina

8. helmikuuta.1934

Lähdeviitteet

1. Vuonna 1962 yli 257 eri maassa ja siirtomaassa.

2. Lausuttu v. 1934